

**MØT BLINDERNS ELDSTE OG
IVRIGSTE STUDENTER:**

– Når du er på min alder er du
ikke så redd for å dumme deg ut

Kultur s. 16–18

**19 ETIOPISKE STUDENTER
FREMDELES**

SPORLØST FORSVUNNET

Utenriks s. 14–15

**JUNTAFIL-PROFIL
TUVA FELLMAN:**

**– VI MÅ SNAKKE
OM ANAL!**

Min studietid s. 19

UNIVERSITAS

Nordens største studentavis | utgave 5, årgang 74 | www.universitas.no | torsdag 13. februar 2020

– Journalistikkstudiet ruster oss ikke for yrket

Kommentar s. 2–3

JODELSTORM MOT PRESTISJEFYLT ADVOKATFIRMA

Nyhet s. 10–11

BAHR

MENINGER

Redaktør: **Selma Jøner**
selmajoner@gmail.com 938 08 470

Nyhetsleder: **Jantra Pernille Hollum**
jantrahollum@gmail.com 407 52 780

Fotosjef: **Odin Drønen**

Desksjef: **Synne Hellevang**

Nettredaktør: **Rasmus Gorset Berg**

Følg oss

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: universitas_offisiell

Tips oss

tips@universitas.no

Studentpolitisk fallitt

I helgen holdt Velferdstinget i Oslo og Akershus (VT) sitt årlige vårseminar. På lik linje med årsmøtene til våre politiske partier er det her VT har muligheten til å vedta den politikken de skal kjempe frem for studentene det kommende året. VT kan sammenlignes med vårt ærede Storting. «All studentpolitisk makt i denne sal» kunne vært mantraet for den parlamentariske modellen VT forsøker å påkalle seg. Det er bare synd at politikerne i salen ikke ønsker å benytte seg av makten sin.

I stedet for å påvirke SiO til å sikre et godt velferdstilbud for studenter, som er et av hovedmandatene til VT, er de mest opptatt av å vedta politikk som gir SiO selv. Flere av punktene som ble stemt over, er dyster lesning. Lederlønningene i SiO skal ikke ned. Samskipnaden skal fortsette å holdes unna offentlighetsloven, og egenandelen for psykologhjelp består. Sistnevnte er spesielt trist ettersom at et av punktene i handlingsplanen som nettopp ble vedtatt er «å hjelpe institusjoner og studentdemokratier tilknyttet SiO med å øke trivselen og bedre studentenes psykiske helse». Likevel beholder de egenandelen, som psykologene i SiO selv er redde for at kan høyne terskelen for å søke hjelp.

Jeg er veldig misfornøyd med hele utfallet av helgen. Jeg mener man har gått et steg bort fra å ansvarliggjøre SiO, sier Øystein Fossbråten Wenersgaard fra Venstrealliansen. Vi kunne ikke vært mer enige. Som Wenersgaard også påpeker, har VT faktisk en direkte demokratisk innflytelse overfor SiO. Hva er poenget med VT hvis de uansett vedtar det som er til SiOs beste? Det skal og bør være studentpolitikernes ansvar og mandat å kritisere den makten som ligger dem nærmest. Er gjengen på Villa Eika blitt for redde for hånden som mater dem? Har de glemt hvem de egentlig jobber for, nemlig studentene, og ikke SiO? De høye lederlønningene til SiO begrunnes med konkurransedyktighet. Dette forventer man å høre fra SiOs talspersoner, men det er forstemmende at det også er argumentet som vinner frem hos våre studentpolitikere.

Med det sagt har årets vårseminar ført til en rekke tiltak som handler om samarbeid eller formaninger til Oslo kommune. Det er vel og bra at studentdemokratiet utøver press mot kommunen. Men uten å legge litt press på SiO, blir det omtrent som om norske politikere i 1905 skulle vedta en hel del kritiske holdninger mot Russland uten å komme med et eneste kritisk ord om svenskekongen. Sânt blir det ikke mye gjennomslag av, verken for selvstendighetsforkjempere i 1905 eller for misfornøyde studenter i 2020.

Vi tar en ukes vinterferie!

... Men skulle du savne oss, kan vi trøste med at eskapadene studenter finner på i vinterferien – pinne for landet, jazzing med gutta, lesing av bøker som ikke er pensum – gjerne skaper ekstra gode saker til neste utgave. Husk å tipse oss – og at vi alltid er på nett. <3 Vi snakkes 27. februar <3

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærerestene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Simen Eriksen**
simen.eriksen@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: **Moltke Moes vei 33**

Post: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Nettside: **www.universitas.no**

Sykemeldt journalist-utdanning

Gard Steiro og Geir Terje Ruud har kritisert studiet mitt. Og de har rett.

Kommentar

Caixa Linea Hagfors, journalist i Universitas

Det er første dagen på journalistutdanningen. Foreleseren humrer til den spente forsamlingen og sier: «Vet dere, før i tiden var det slik at de flinkeste elevene måtte spørre seg selv: Skal jeg studere medisin, eller skal jeg studere journalistikk?» Mye har endret seg siden den gang. Journalistutdanningen har mistet sin prestisje, og den (ubeskryttede) tittelen henger kanskje lavere nå enn noensinne. Likevel har aldri faget vært viktigere.

I januar kunne vi lese i Universitas at VGs redaktør, Gard Steiro, og NTB's Geir Terje Ruud, stilte spørsmålsteget ved hvorvidt utdanningen til fremtidens fjerde statsmakt henger med i tiden. Steiro pekte på manglende kompetanse hos ferdige journalister, og tidvis behov for å avlære de nyutdannede. Han rettet imidlertid ikke bare pekefingeren mot studiets læringsutbytte, men kom også med en formaning til fremtidens journalister om å ta en solid utdannelse og studere noe annet enn bare journalistikk. Dette burde være en tankevekker i debatten om studiets fremtid.

Noen av de flinkeste og mest dynamiske menneskene jeg kjenner, kommer fra nettopp dette studiet. Som journaliststudent selv har jeg likevel vanskelig for å se hvordan studiet skal ruste oss for yrket. I hele tre år drilles vi i etikk, metode, sjanger og språk – men

ofte opplever jeg at det mangler bakgrunn, fag og forståelse for å i det hele tatt kunne si noe om noe. Journalistikkutdannelsen skal gjenspeile alvoret og viktigheten av journalistikkens samfunnsoppdrag som en kritisk maktovervåker. Og det krever kunnskap.

Behovet for å skille ut redaksjonsstyrt, ektefødt journalistikk i havet av ymse nyhets- og informasjonsformidling er viktigere enn noensinne. Paradoksalt nok ser journalistikkens mest kritiske epoke i historien ut til å bli møtt med et årlig masseinntak av journaliststudenter, mens kvalitetssikring av både utdanning og kvalitet uteblir. At det attpåtil er manko på relevante arbeidsplasser til alle, gjør det hele bare tristere. Kan en nytenking rundt journalistikkutdanningen være med på å friskmelde en allerede truet bransje og fagfelt? Da må vi både stille spørsmål ved hvordan utdanningen er bygd opp og hvordan den best kan rekruttere.

Å gjøre journalistikkutdanningen til en form for videreutdanning eller påbygging fra andre fagfelt kunne vært et sted å starte, dersom vi ønsker å lytte til Steiro. Resonnementet er simpelt. Vil du bli brannmann, må du først være utdannet håndverker – for eksempel rørlegger eller elektriker – og du må ha noen års arbeidserfaring. Vil du bli politi? Da må du ha fylt tjue år og møte en hel del fysiske krav. Når du er ferdig utdannet, har du en sammensatt bachelor med juss, psykologi og sosiologi – ikke bare kunnskapen om hvordan du skal sette på håndjern. Vil du bli journalist i dag, derimot? Fort gjort, bare hopp på!

Arkivaren

Historiske skråblikk av
Ellisiv «Snokern» Myrva

Merraflårens største frykt

«De hadde på seg finlandshette, så jeg skjønnte raskt at det ikke var vanlige studenter som hadde forvillet seg inn», sa sikkerhetsvakt på Blindern, Leif Granly til Universitas i 2004. Han «løp for livet da en av innbruddstyvene angrep ham med brekkjern». Så, dette blir en melding til dere som bruker bodene i studentboligene til Studentsamskipnaden SiO: Hvis du tar noen på fersken, ikke vær en helt! Ring verdens beste Leif Granly, så kan de jakte litt på ham i stedet for på skitustyret ditt. Ja, kanskje han har personforsikring? For det har jo nok ikke du hver-tiende-student-kompis.

Universitas nr. 5, 2004

Skitne og perverse Akademia

Det er alle hjerters dag på fredag, mine venner <3. Og tradisjonen tro skal vi nok sette spørsmålsteget ved hvorfor vi feirer en slik kommersiell dag drevet frem av kapitalistiske baktanker. I 2002 hadde vår egen kapitalmaskin, Akademia, sin egen Valentin-stand, dekorert med «Hot sex, bamser, og Kamasutra». Hong Luu var en av de som tuslet rundt i butikken. Hun skulle finne et kort til en venninne som «bare sender e-post for tiden, og synes derfor det er greit å ha en anledning til å sende et kort». Men det var ikke den gjennomsyrtte auraen av forbruk og penger som var en turn-off for Hong Luu, det var heller «litt mye sex her». Men uansett, kos dere på valentinsdagen da, snuppelurier <3.

Universitas nr. 5, 2002

ILLUSTRASJON: ØYVIND HOVLAND

Men vent litt her. Holder det egentlig med presseetikk, opplæring i teknikk, utstyr, programmer og journalistisk metode for å innfri journalistikkens samfunnsoppdrag? Det er kanskje Steiros uttalelse en bekreftelse på at det ikke gjør. Masteren som tilbyr journalistikk i dag ved Universitetet i Oslo, krever at du har vært fulltidsstudent innenfor journalistikk eller medievitenskap i minst halvannet år, og tillater dermed ikke en yrkesrettet videreutdanning fra andre disipliner.

Journalistikken og journalisten selv vil tjene på å være bedre skodd innenfor flere fagfelt enn bare det journalistiske. Å kreve et mangfold av førkompetanse hos søkerne sine, vil sørge for mer motiverte studenter med spisset kunnskap på tvers av en rekke fagfelt. Skulle man sett på en slik ordning, vil det å kunne søke seg inn på journalistikk som videre-

reutdanning på bakgrunn av relevant erfaring, fra eksempelvis arbeidsliv, sport eller politikk, også ønskes velkommen på lik linje med opptjente studiepoeng.

En annen løsning kunne vært et samarbeid med disiplin-fagene, og muligheten for å implementere seksti studiepoeng innenfor et valgfritt, ikke-journalistisk fagfelt. Det kunne bidra til å gi journalistikkstudiet en større tyngde som en faktisk profesjonsutdanning. Så finnes det helt sikkert de som har seilt gjennom journalistutdanningen og gruser høyt utdannede journalister med både innsikt, forståelse og kritisk evne. Og det finnes de som har røyket hele livet, men likevel lever aller lengst. Slik jeg ser det, er saken likevel slik: Når to store medieaktører er så klare i kritikken av sin viktigste rekrutteringsmaskin, da må i hvert fall noe gjøres.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Gina Grieg Riisnæs

Morgenbad: En gjeng briter og skotter kjører en middels effektiv oppvarming før de beiner ut i Edinburghs havgap, en lørdag formiddag i januar.

UNIVERSITAS

TIPS OSS:
tips@universitas.no

UTTEGNERE:
Amund Reigstad
Caroline Vestskogen
Erlend Peder

DESKJOURNALIST:
Ellisiv Sunde Myrva

KORREKTURSJEF:
Aksel Rogstad

Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

NYHET

nyhetsredaktør: **Jantra Hollum**
jantrahollum@gmail.com 407 52 780

37 PROSENT AV STUDENTER ULYKKES- OG UFØREFORSIKRING

Typisk: Salgsleder i Gjensidige Oslo Johnny Nerhus mener det er utbredt blant studenter å ikke være klar over hva man behøver av forsikringer.

Dette er de viktigste forsikringene for studenter, ifølge ekspertene.

Forsikring

tekst Thale Heidel Engelsen og Cathrine Northug
foto Bjørnar Morønning

37 prosent av studenter har ikke ulykkes- og uføreforsikring, ifølge en fersk undersøkelse fra Sentio, gjort på vegne av Norsk studentorganisasjon (NSO) og Universitas. 28 prosent vet ikke om de har det.

Marte Øien, leder i NSO, mener det er bekymringsverdig at så mange studenter har svart at de ikke vet om de har uføre- og ulykkesforsikring, eller at de ikke har det.

– Som student har man ikke

opparbeidet seg de rettighetene man trenger for å få god dekning fra folketrygden dersom det skulle skje noe. I verste fall kan man ende opp som minstepensjonist resten av livet, og derfor er dette bekymringsverdig, sier hun.

Videre forteller Øien at studenter ikke er forsikret av utdanningsinstitusjonen, slik ansatte er av arbeidsplassen sin.

– Så hvis man for eksempel er i lab, på ferdighetstrening eller på ekskursjon og en ulykke inntrer, har man ingen forsikring å falle tilbake på, annet enn det man eventuelt har tegnet selv. Det utgjør en vesentlig forskjell, sier hun.

Typisk for studenter

Salgsleder i Gjensidige Oslo Johnny Nerhus mener det er typisk at studenter ikke vet om de har forsikring eller ikke. Han tror mange ikke vet hva som finnes av forsikringer og hva man får dekket av staten Norge.

– En del unge regner med at de er forsikret gjennom foreldre. Avklar med foreldre om dere har en barneforsikring som fortsatt gjelder, for de kan ofte gjelde frem til man er 26 år. Men vi har også mange eksempler på at unge folk tar initiativ og sikrer seg selv, sier Nerhus.

Nerhus mener den viktigste forsikringen å huske på som student er uførepensjon, som sikrer inntekten.

– Skulle man bli sykemeldt i mer enn tolv måneder, vil man få en måned i utbetaling av forsikringsselskapet. Blir man i verste fall varig ufør og aldri kan jobbe mer, vil utbetalingen fortsette fram til man blir 67 år. Slik sikrer man at man ikke blir minstepensjonist, sier han.

Nerhus anbefaler også reise- og innboforsikring.

– Vi har ting i leilighetene våre, og ofte har vi mer verdier enn vi

tror. Innboforsikring er viktig med tanke på tyveri, brann og lignende og dekker også boder så lenge de er låst. Som student har man ikke den beste økonomien, og skulle det brenne i leiligheten, kan det bli dyrt med erstatning, sier Nerhus. Skulle man være på reise, bli syk og havne på sykehus, kan det bli enorme utgifter.

– Derfor er reiseforsikring viktig. I tillegg dekker den blant annet reisegods, forsinket bagasje og transportmiddel, sier Nerhus.

Han informerer om at både ulykke og reise- og innboforsikring er relativt billige forsikringer. Sykdoms- og uføreforsikringer må skreddersys for den enkelte etter hvilke behov man har.

– Men når man er ung, er man jo frisk, så da er det relativt billig å forsikre seg.

Ofte har vi mer verdier enn vi tror

Johnny Nerhus, salgsleder i Gjensidige Oslo

STUDENTER HAR IKKE FORSIKRING

Innbrudd i SiO-boliger

Studentskipnaden SiO tilbyr studentboliger til over 8500 studenter. I 2019 ble det registrert totalt 23 brudd i bodanlegg, og så langt i 2020 er det registrert 3 innbrudd i bodanlegg.

– Det er selvfølgelig svært kjedelig for de som rammes av innbrudd. Ett innbrudd er ett for mye, sier boligdirektør i SiO Gunn Kirsti Løkka.

Hun legger til at de i 2020 skal oppgradere bodanleggene i flere bygg for å bedre sikkerheten ytterligere.

– Vi kan dessverre ikke dekke tap av gjenstander når uforutsette hendelser oppstår. Vi jobber kontinuerlig for å forhindre innbrudd og bedre sikkerheten ytterligere, men likevel vil det jo være slik at uforutsette ting og uhell kan forekomme. I slike tilfeller vil innboforsikring begrense eget økonomisk tap, og derfor informerer vi om at innboforsikring ikke er en del av husleien når man flytter inn.

En fersk undersøkelse gjennomført på vegne av forsikrings-

selskapet If, deler funnene med Sentio-undersøkelsen. Basert på svar fra 1007 personer viser den landsdekkende undersøkelsen at én av ti enten mangler innboforsikring eller er usikker på om husstanden har det.

– Det viser seg ofte at det er studenter og unge voksne som mangler innboforsikring, forteller Sigmund Clementz, informasjonssjef i If, til Universitas.

På spørsmål om hvorfor dette gjelder studenter, svarer Clementz at det kan skyldes flere årsaker.

– Noen studenter opplever brannsikkerheten som så god at de tror at ikke trenger egen innboforsikring.

– Ikke det «hotteste» temaet

I undersøkelsen som ble gjennomført på vegne av If, peker aldersgruppen 18–29 år seg ut. Blant dem er det 13 prosent som ikke har innboforsikring og 17 prosent som ikke vet om de har det. Clementz forteller at forsikring ofte ikke er et tema studenter tenker over.

– I begynnelsen av tjuårene

er ikke forsikring det «hotteste» temaet. Å kjøpe forsikring eller banktjenester er ofte kjedelig og vanskelig å sette seg inn i. Mange kvier seg.

Clementz forklarer at mange forsikringsselskaper er klar over dette. Derfor setter de sammen egne forsikringspakker som ofte inneholder innbo- og reiseforsikring sammen med en uføredekning.

– En del misforstår og tror at dersom noe skjer, er de dekket av utleiers forsikring. Det stemmer ikke, du må ha egen, sier han.

Ifølge Clementz blir innboforsikringer oftest tatt i bruk ved tap av sykler fra eiendom. Han presiserer også at brann- og vannskader kun dekkes av en innboforsikring dersom det er brått og uventet.

Tallene i artikkelen er rådata hentet fra en digital undersøkelse med 1009 respondenter tilknyttet studiesteder over hele landet. Undersøkelsen har en feilmargen på 1,9 prosentpoeng.

universitas@universitas.no

PRESSFOTO

lvaretatt: informasjonssjef i If, Sigmund Clementz, påpeker at ettersom mange studenter ikke er klar over hva man trenger av forsikringer, setter flere forsikringsselskaper sammen forsikringspakker for unge.

Tilbudsguiden

AVIS

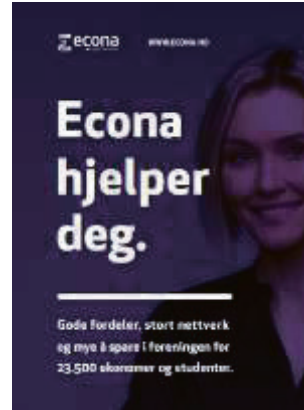

Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

FORENING

TRAMPOLINEPARK

abo@morgenbladet.no
www.morgenbladet.no

Tlf: 23 33 91 80

50 % studentrabatt på Morgenbladet

Bestill her:
www.morgenbladet.no/student

BEMANNINGSBYRÅ

EVENT

DJ Booking Norge AS
Hasleveien 28A
0571 Oslo

djb@djb.no
Tlf: 90 53 29 29
Dj og artist: www.djb.no
Lyd og lys: www.123lyd.no

10% studentrabatt på leie av lyd- og lysprodukter fra 123lyd.no

DJ til ditt studentparty/samling fra djb.no

Spesialsydde løsninger som passer ditt budsjett.

Her
kommer
flere
gode
tilbud
til deg
som
er
student
i
Oslo

Studenter med uføre- og ulykkesforsikring

- + 36 prosent av norske studenter har ulykkes- og uføreforsikring
- + 37 prosent av norske studenter har ikke ulykkes- og uføreforsikring
- + 28 prosent av norske studenter vet ikke om de har ulykkes- og uføreforsikring
- + I aldersgruppen under 20 år er det 47 prosent som ikke vet om de har ulykkes- og uføreforsikring
- + I aldersgruppen 30 år og eldre er det 55 prosent som ikke har ulykkes- og uføreforsikring

Kilde: Undersøkelse Sentio har gjort på vegne av NSO og Universitas

Universitas besøker: Piir Harbitz torg, boligprosjekt til Møller Eiendom i samarbeid med Generasjon M, på Skøyen. Her skal fire studenter få bo, mot at de jobber med de andre beboerne.

Med rom for eldre og studenter

I dette nybygget på Skøyen skal det bo mer enn seksti eldre – og fire studenter.

Studentbolig

tekst Ellisiv Sunde Myrva
foto Henrik Follesø Egeland

Et stort område er preget av betongblues på Skøyen, der et helt nytt nabolag er under konstruksjon. Et lysende skilt forteller at det har gått seks hundre og noen dager uten en eneste ulykke, men da Universitas ble invitert inn for å se på et av nybyggene, måtte det fortsatt vernesko, refleksvest, og hjelm til.

Boligprosjektet, ledet av Møller eiendom i samarbeid med Generasjon M er snart ferdigstilt. 58 leiligheter, der tre er satt av for fire studenter. Her skal studentene bo og jobbe, med eldre. Blant fasilitetene vil det være apotek og naprapat, men også jacuzzi og sauna.

– Det blir jo spennende å se hvordan dynamikken blir her?

– Ja. Du skal jo være deg, du skal ikke være en karakter. Du skal jo kunne feste og ha med en date til jacuzzien, sier kommunikasjonsrådgiver i Generasjon M Thorbjørn Thyrum og legger til:

– Det hadde jeg gjort! Du skal kunne leve livet ditt som alle an-

dre. Ja, du skal være på jobb her, men du skal også kunne være privat.

Mormor og de fire studentene
Prosjektet startet etter en konferanse for tre år siden i regi av innovasjonsbedriften Æra. Det er deres svar på den såkalte «demografifloken». Slik skal det som er en økende andel eldre, få bo hjemme lenge, kanskje livet ut. Mens man samtidig tar hensyn til et økende behov for nærhet til både servicetilbud og andre mennesker.

Universitas blir tatt med gjennom byggeplassen og inn i leilighetskomplekset som har fått navnet Piir Harbitz torg. Inne i det som skal bli et av samlingspunktene for beboerne, nabostuen, er det ennå mye arbeid som gjenstår. Stine Hole, daglig leder i Generasjon M, påpeker entusiastisk den nylagte parketten.

Du må bo her for å jobbe her, og jobbe her for å bo her

Anne Stine Hole, daglig leder i Generasjon M

Hole forteller at Generasjon M først begynte å ansette ungdommer, som besøksvenner for eldre på sykehjem. Slik vil de skape arbeidsplasser for unge og hjelpe på livskvaliteten til eldre. Nå ser de på Piir Harbitz torg som en naturlig forlengelse av arbeidet Generasjon M gjør med å koble unge og eldre.

– Hvordan ser dere for dere at relasjonen mellom studentene og de eldre blir?

– Forhåpentligvis veldig naturlig. At man kan møtes i fellesleiligheten eller fellesområder. At man spiser sammen, i fellesskap.

Aldersangst

Universitas har tidligere om- talt lærerstudenten Kathrine Hogganvik (22) og tannlegestudent Helene Thorsen (22) som bor i et seniorhus på Tåsen.

Forsker ved Nova, seksjon for aldersforskning og boligstudier Thomas Hansen forteller at slike ordninger kjenner man fra Nederland og andre land, og det er noe både

forskere, fagfolk, og offentlige planleggere tenker vil bli vanligere fremover.

Foruten familien er det få arenaer hvor man treffes på tvers av generasjoner

Thomas Hansen, forsker ved Nova, seksjon for aldersforskning og boligstudier

– Det er en god idé, synes jeg, som er tenkt å være til nytte for begge parter. En vann-vinn-situasjon, sier Hansen til Universitas. Han påpeker at det er en fordel å fremme møteplasser på tvers av generasjoner, ettersom vestlige samfunn er blitt svært alderssegregerte og deltakelse på ulike arenaer har blitt nokså «aldersin- titusjonalisert».

– Foruten familien er det få arenaer hvor man treffes på tvers av generasjoner, sier Hansen og legger til at yngre ofte kan ha negative holdninger til eldre.

– Å forebygge eller redusere slike oppfatninger er viktig blant

annet for å beskytte mot egen aldersangst, for å ta mer aktivt tak i egen aldring, for å få korrigere synet på eldre, for å ha realistiske og høyere forventninger til eldre, og så videre. Kontakt med eldre kan også gi økt mening, selvfølelse, og for noen beskytte mot egen ensomhet, meddeler Hansen.

Han informerer om at han ikke kjenner til mye forskning på om eldre og yngre faktisk får bedre livskvalitet og trivsel av slik kontakt.

– Det er vel særlig god grunn til å forvente utbytte blant de eldre – mange eldre etterspør mer kontakt med yngre generasjoner. De har vansker med å opprette slik kontakt, de trenger hjelp med telefon, apper og så videre, noen er isolerte og ensomme. Jeg tror boformen er attraktiv for mange eldre, avslutter Hansen.

Betinget bolig

Universitas' journalist beveger seg ut av den infrarøde saunaen og fotografen ut av den finske. Gruppen tar oss med videre opp til en av leilighetene som skal leies ut til en student.

– Studentene skal jo jobbe, hva slags krav setter dere? Om de ikke stiller opp, hva blir konsekven-

Demografifloken

- + Også kjent som eldrebølgen
- + 1 million nordmenn er over 67 år om 10 år
- + Demografifloken var tema for et innovasjonsprogram inspirert av FNs bærekraftsmål og initiert og ledet av innovasjonsselskapet Æra
- + Deltakerne på konferansen er overbevist om at det er behov for nye løsninger for et aldersvennlig samfunn
- + 21 aktører fra privat, offentlig og frivillig sektor jobbet sammen for å finne nye muligheter i den demografiske utfordringen

sene?

– Det blir jo et vanlig arbeidsforhold, sånn at vi har krav og forventninger til dem som både arbeids- og leietakere, sier Hole.

Studentene som skal flytte inn i bygget rundt april-mai, må jobbe hovedsakelig med aktiviteter for de eldre 30 timer i måneden, og vil da få utbetalt 7500 kroner.

Det er nok til å dekke leien. Studentene vil ha en arbeidsavtale med Generasjon M, og så en leieavtale med Piir Harbitz torg. Den ene avtalen betinger at du har den andre.

– Du må bo her for å jobbe her, og jobbe her for å bo her, sier Hole.

– Så blir det kanskje faste vakter, dem skruer vi litt på etter hvert som vi ser hva slags timeplan studentene har. Og så kommer det til å være noe fleksitid. Men

Piir Harbitz torg

- + Et prosjekt av Møller eiendom
- + 58 leiligheter for godt voksne på Skøyen
- + 3 leiligheter reservert for studenter
- + Utleieleiligheter med tjenestetilbud og fellesarealer for beboerne
- + Tilrettelagt for å være såkalte «hjem for livet»

Generasjon M

- + Etablert i 2011
- + Gründere er Stine Hole og Christina Væting Nergård
- + Vil hjelpe ungdommer inn i arbeidsmarkedet, samtidig som de bidrar til å redusere ensomhet og inaktivitet blant eldre

som ønsker å flytte hit vil ha relasjoner med folk. Når vi har snakket med de som til nå har vært på visning, og fortalt om studentene, så har de vært veldig positive. Og siden man da vil velge studenter med omhu, altså de som ønsker det fellesskapet vi leter etter, så tror jeg det vil gå bra, sier Moy.

Steg for steg

Heisen er ikke klar ennå, så vi tyr til syv etasjer med trapper for å komme oss til fellesleiligheten. Om noen måneder håper de alle at dette skal være en sentral arena for alle beboerne.

Spa: Et av premissene for prosjektet er at det skal være hjem for livet. Dermed har de fremtidige beboerne tilgang til en rekke fasiliteter i første etasje av bygget. Blant annet svømmebasseng.

Møtepunkt: Anne Stine Hole, Mette Arntzen Bjerke, og Christine Moy (f.v.) deler alle et ønske om at fellesleiligheten skal bli et knutepunkt i bygget mellom alle beboerne.

Du skal jo være deg, du skal jo ikke være en karakter. Du skal jo kunne feste, og ha med en date til jacuzzi

vi forventer at de skal jobbe 30 timer i måneden, konstaterer hun.

– Men så er jo vi i en startfase, vi gjør dette for første gang, så vi er avhengig av innspill fra studentene som flytter inn angående hvordan de føler det fungerer.

– Når en bor og jobber samme sted, så kan det jo tenkes at det oppstår konflikt?

– I forprosessen hadde vi fokusgrupper med både godt voksne og studenter. Og så har vi hatt dem sammen, for å sette søkelyset på de problemstillingene som kan dukke opp, meddeler markedssjef i Møller eiendom Mette Arntzen Bjerke.

– Vi skal ha faste beboermøter, hvor både Generasjon M og vi i Møller er med. Og det er også litt av grunnen til at vi har valgt leiemodellen. Da har vi større mulighet til å justere tilbudet etter hva beboerne ønsker seg.

Nabovert ved bygget Christine Moy tror også at dialog står sentralt i å sørge for gode forhold mellom beboerne.

– Jeg tror at de godt voksne

Thorbjør Thyrum, kommunikasjonsrådgiver i Generasjon M

– Har dere videre ambisjoner?

– Det er klart man har ønsker og drømmer, og så har vi lært i denne prosessen at det er lurt å ta det steg for steg. For det er ting som vokser på en, sier Arntzen.

– Vi vet jo ikke hvem som blir beboerne her før de begynner å flytte inn, så vi må lære underveis. Så denne modellen er en ny måte å tenke på. Man har ikke gjort dette i veldig stor grad, i hvert fall ikke i Norge, utdyper Hole.

– Man har hatt studenter på sykehjem, men det er en annen setting. Så det er i første runde å finne de fire engasjerte studentene, få dem flyttet inn, lære masse av det og se hvilken effekt det har. Det er mange detaljer som er tenkt på allerede. Selv i studentleiligheten er det installert nattlys nede ved dørkarmene.

– Slik at man har noe å følge om man må opp om natten, sier Arntzen.

– Eller om man har tatt en øl for mye, skytes det fra Moy.

universitas@universitas.no

Siste finpuss: 312 leiligheter skal være klare i april eller mai på Skøyen-området. I tillegg til blant annet en skøytebane og et kulturhus.

Nytt studieprogram skal finne løsninger på klimakrisen

Forventningsfull: Olav Gjelsvik er fagansvarlig på FPØ og har vært med i prosessen helt fra starten av.

Universitetet i Oslo oppretter et nytt studieprogram som kombinerer filosofi, politikk og økonomi.

Tverrfaglighet

tekst Christine Bergan Yang
foto Henrik Follesø Egeland

Filosofi, politikk og økonomi (FPØ) er et tverrfaglig program på Universitetet i Oslo (UiO) som skal ta tak i nye og aktuelle problemstillinger. Programmet lages etter modell fra blant annet Oxford og Yale.

Olav Gjelsvik er professor i filosofi og fagansvarlig for det nye studieprogrammet. Han forteller at mange norske studenter studerer FPØ i utlandet, og at det er stor etterspørsel etter dette studiet.

– Vi mener dette er en viktig type utdanning. Det har vært en lang prosess, men i Oslo har vi sterke fagmiljøer i alle de tre fagene som på en utmerket måte kan bidra til at dette blir et program av høy standard og kvalitet, sier Gjelsvik.

Til høsten skal Gjelsvik ta imot 15 studenter.

– Vi ønsker engasjerte og interesserte studenter, og det tror jeg det er ganske mange av, sier Gjelsvik.

De får ikke flere studieplasser til å begynne med.

– Det er sånn på hele universitetet at hvis noen studier blir veldig etterspurte og populære, vil det være et viktig premiss for videre fordeling av studieplasser. Universitetet prøver å møte interesser, men det foreligger rammer for dette. Universitet må bruke de ressursene de allerede har, sier Gjelsvik.

Han opplyser om at hverken Det humanistiske fakultetet eller UiO har satt av ekstra penger til programmet, og det vil driftes over instituttets budsjett med bruk av allerede tilgjengelige ressurser.

Enda et elitestudie?

Aksel Braanen Sterri er statsviter og skal bistå til FPØ-studentenes faglig-sosiale program.

Han lover at dette blir programmet hvor studentene får «det lille ekstra», noe som innebærer eksklusive muligheter som går utover det å sitte på skolebenken. Studentene på FPØ vil få unike muligheter til å møte politikere, dommere, toppbyråkrater, tanke-smier og pressefolk, fra de mest sentrale organisasjonene i landet.

– Programmet kan tiltrekke seg en del ambisiøse studenter som ser for seg en fremtid i akademien, norsk samfunnsliv eller i utlandet. Jeg tror fagkombinasjonen gir studentene et godt grunnlag for videre studier og et bredt spekter av karriereveier, sier han.

Selv om FPØ-studentene vil få eksklusive muligheter, mener Marte Øien, leder i Norsk studentorganisasjon (NSO), at dette

ikke er et elitestudie. Øien har tidligere uttalt seg svært kritisk til det mye omtalte Honours-programmet, som ble opprettet ved UiO høsten 2019. Der tar 20 studenter 35 studiepoeng i semesteret, får tettere oppfølging med en faglig mentor, egne studielokaler og tilrettelagte studieplaner.

– FPØ er et studieprogram med 180 poeng fordelt på tre år. Det er heller ikke et parallellt studieprogram til et allerede eksisterende, med mål om at dette studieprogrammet skal holde høyere kvalitet enn et tilsvarende studieprogram, sier Øien.

Skeptisk

Ronja Gulbrandsen, leder i Venstrealliansen, stiller seg også positiv til opprettelsen av studieprogrammet.

– Vi mener det bringer fokus på de utfordringene samfunnet vårt står overfor i dag, og det kommer til å bli en ressurs for samfunnet, ikke bare studentene alene. Fokuset på klimaet er bra, og vi er også positive til at UiO ønsker å gi bedre oppfølging og et tverrfaglig tilbud.

Men når det er sagt:

– Er det fortsatt viktig å si at vi er skeptiske til at en slik oppfølging og prioritering ser ut til å treffe kun de studentene UiO klassifiserer som «morgendagens studenter», på studieprogrammer de ønsker å gjøre eksklusive og spår får høye karakterkrav, sier hun og vektlegger:

– Mange studenter opplever å ikke få den oppfølgingen eller

kontakten med professor eller studieprogram som de trenger. Det er på tide at UiO innser at hele universitetet og alle studenter ville hatt godt nytte av et helhetlig løft.

Klimakrise på pensum

FPØ-programmet er et case-orientert program, der hvert kull tar for seg en aktuell problemstilling. Det første kullet som begynner høsten 2020, skal ta for seg klimautfordringene.

– Vi skal ta for oss hvordan de tre fagene adresserer klimakrisen. På den måten får studentene både en forståelse for kompleksiteten i klimakrisen, men også hvordan de ulike fagene forholder seg til virkeligheten og hvordan de kan berike hverandre, sier Gjelsvik og legger til:

– Det store problemet med klima er ikke å erkjenne at det er

i ferd med å skje, det er å klare å finne løsninger i samfunnet som kan stoppe den negative utviklingen. For å få en effektiv endring må fag fra humaniora og samfunnsfag på banen i større grad enn de hittil har vært.

Sterri mener at filosofien har mye å tilby:

– Noen har forårsaket klima-problemer i større grad, og noen blir rammet mye mer. Hvem skal bære den største delen av ansvaret? Er fremtidens mennesker like viktige? Dette er filosofiske spørsmål som man også må ta til betraktning i økonomiske og statsvitenskapelige vurderinger.

Gjelsvik gleder seg til å komme i gang og mener FPØ kan åpne for flere muligheter:

– Jeg har troen på at dette er et ledd i en muligens ny-giv for litt tettere relasjoner og interaksjon på tvers av fakulteter.

universitas@universitas.no

Filosofi, politikk og økonomi (FPØ)

+ FPØ er et bachelorprogram med 15 studieplasser som tilbys ved Universitetet i Oslo fra høsten 2020

+ Studiet kombinerer tre fagfelt, med fokus på tverrfaglige løsninger i møte med aktuelle problemstillinger, som klimakrisen

+ FPØ skal gi særegen kompetanse som er ettertraktet i arbeidslivet

+ Internasjonalt heter programmet Philosophy, Politics and Economics (PPE), og det har lenge blitt tilbudt på blant annet Oxford og Yale

Kilde: UiO

Student og privatlærer?

- Er du student med matematikk i fagkretsen?
- Liker du å hjelpe andre med matematikk?

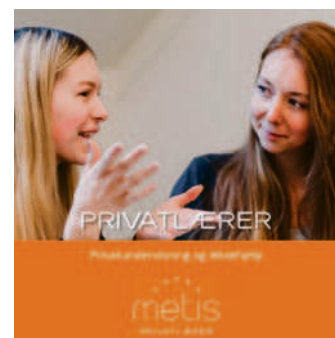
Da har Metis privatistiskole deltidsjobb til deg!

Vi søker deg som liker matematikk og som er dyktig til å forklare matematikk til andre.

Du får konkurransedyktige betingelser, fleksible arbeidstider, personlig og faglig utvikling og et dynamisk arbeidsmiljø.

Send oss en søknad!

Send oss CV og kopi av vitnemål og attester, og skriv kort om hvorfor du er den rette for oss.

e-post pl.oslo@metis.no
mobil 919 08 436
web metis.no

SiO innrømmer behov for tettere oppfølging av eget regelverk

I fjor offentliggjorde SiO kun 41 dokumenter. Torsdag kommer en utredning av regelverk for studentvelferd. Det kan bety nye tider for åpenhet i landets studentsamskipnader.

Journalføring

tekst Gina Grieg Riisnæs

– All arkivverdig post skal registreres løpende i dokumentsystemet e-docs. Postlistene hentes ut ukentlig og publiseres på sio.no, skriver Nina Langeland, kommunikasjonsdirektør i Student-samskipnaden SiO, i en e-post til Universitas.

Likevel ble SiOs postlister i 2017, 2018 og 2019 kun oppdatert med forholdsvis 64, 51 og 41 saker. Det tilsvarer totalt 155 saker på tre år.

– Vi ser at det er behov for en tettere oppføring av at praksis er i henhold til rutinene. Dette vil bli fulgt opp, fortsetter Langeland.

Idé versus praksis

I SiOs åpenhetspolicy står det: «SiO skal praktisere åpenhet gjennom å tilgjengeliggjøre informasjon. Dette skal gjøres på følgende måte:

Tilgjengeliggjøre møteplan,

sakslistene og referater fra hovedstyrets møter på sio.no.

Aktivt formidle nyheter og informasjon fra SiOs hovedstyre og delstyre.

Gi en definert innsynsrett i vår korrespondanse med omgivelsene ved å publisere postlister ukentlig. Interesserte kan be om innsyn i dokumentene. SiO skal gi omgivelsene rett til innsyn i inn- og utgående dokumenter med enkelte unntak.»

Innsyn i SiOs virksomhet har vært oppe til debatt i årevis. Ettersom den private organisasjonen ikke er underlagt offentlighetsloven, følger de et eget regelverk for åpenhet.

Det har ført til ramaskrik fra både studentpolitikere og journalister. Kritikerne mener det skaper høyere terskel for å avdekke kritikkverdige forhold når organisasjoner ikke trenger å føye seg etter offentlighetsloven. I tillegg gir det mangel på oversikt for studenter over hvordan SiO forvalter den årlige semes-

teravgiften.

I 2018 oppnevnte Kunnskapsdepartementet et offentlig utvalg for å gjøre en helhetlig gjennomgang og vurdering av regelverket for universiteter, høyskoler og studentvelferd. Norsk presseforbund, Norsk redaktørforening og Norsk journalistlag har sendt inn høringsforslag hvor de ber om at dagens 14 studentsamskipnader blir underlagt offentlighetsloven. Utvalget legger frem vurderingen torsdag 13. februar.

Dyrt lovverk

I et intervju med Universitas i januar argumenterte Jonas Virtanen, styreleder i SiO, mot at studentsamskipnaden skal sette kursen mot offentlighetsloven. Han argumenterte for at nytt lovverk vil medføre en omfattende finansiell kabal på bekostning av studentene.

– Hva er det som gjør det så dyrt å følge kravene i offentlighetsloven?

– Det er et omfattende regelverk for dokumentasjon, oppbevaring og forvaltning, og det vil kreve en helt annen saksbehandling enn i dag. Det vil være behov for verktøy og personell til den interne behandlingen og oppfølgingen. Det vil samlet sett

utgjøre betydelig ressursbruk og tilhørende finansiering. Dette må gjøres innenfor de økonomiske rammene vi har, skriver Langeland.

– Har SiO regnet ut hvor mye det vil koste organisasjonen å følge kravene i offentlighetsloven?

– Nei, vi har ikke en konkret kostnadsberegning for dette. Det ble riktignok gjort et kostnads-estimat i 2009, men det er så gammelt at det ikke kan legges til grunn lenger.

– Hvordan vet SiO at å følge offentlighetsloven vil utgjøre betydelig ressursbruk og tilhørende finansiering om utredningen ikke lenger kan legges til grunn?

– Det er som nevnt et omfattende regelverk for dokumentasjon, oppbevaring og forvaltning etter offentlighetsloven, og det vil kreve en annen håndtering. Det vil være behov for verktøy og personell til den interne saksbehandlingen og oppfølgingen. Det er dette vi har lagt til grunn for at det samlet sett vil utgjøre betydelig ressursbruk og tilhørende finansiering.

– Er det aktuelt å gjøre en ny utredning?

– Det foreligger ikke konkrete planer om å utrede dette.

universitas@universitas.no

Hva er offentlighetsloven?

+ Loven gjelder all «tradisjonell forvaltning», som departement, kommuner, fylkeskommuner og en del selskaper med offentlig eierskap

+ Formålet med loven er å legge til rette for at offentlig virksomhet er åpen og gjennomskiktig for blant annet å styrke demokratisk deltakelse

+ Postlister er enkelt forklart et register over alle arkivførte dokumenter i post og korrespondanse

Kilde: Presse.no, Lovdata, Datatilsynet

Slik forbereder universitetene og høyskolene seg på Wuhan-viruset

Wuhan-viruset kan nå Norge når som helst, ifølge eksperter. Når dette skjer, hvilke tiltak vil høyskoler og universitet ta?

Beredskap

tekst Ivan Larsson

Ifølge Verdens helseorganisasjon har det per 11. februar blitt bekreftet at omkring 42.600 mennesker er smittet av Wuhan-viruset, og at over 1000 er bekreftet døde.

Nåværende vurdering er at viruset vil nå Norge før eller senere, ifølge Preben Aavitsland, overlege og professor i Folkehelseinstituttet (FHI). Dette er noe de planlegger for.

Aavitsland forteller at det så langt ikke er lagt noen spesielle planer for universiteter og høyskoler ved et potensielt virusutbrudd.

– Skulle et utbrudd skje, må skolene bare kjøre sitt vanlige løp. Ved tidligere virusutbrudd har vi ikke iverksatt noen spesielle tiltak for skoler eller lignende.

– Bør studenter være bekymret?

– De trenger ikke å bekymre seg. Men de burde følge med på rådene vi vil gi utover. Vi tilpasser rådene hyppig ettersom mer informasjon om viruset kommer, og vi vil gjøre vårt beste for å informere offentligheten.

Aavitsland legger vekt på at universitetene og høyskolene burde forberede seg ved å gjøre rede for at forelesninger kan følges på nett for syke studenter, slik at færre studenter henger

bak i studieløpet.

Sendte ut brev

Kunnskapsdepartementet sendte nylig ut et dokument til 43 høyskoler og universiteter i Norge, der de ber institusjonene om å utarbeide en pandemiplan, og fortløpende oppdatere seg på FHIs temasider om Wuhan-viruset.

I dokumentet kreves det at institusjonene skal ha en oppdatert oversikt over alle utvekslingsstudenter og ansatte som befinner seg i utlandet og fortløpende vurdere om det er behov for oppfølging. Institusjonene skal også bidra til at Utenriksde-

partementets reiseinformasjon følges.

Kunnskapsdepartementet skriver også at de forventer at pandemiplanen hyppig oppdateres med tanke på å håndtere en utbredelse av Wuhan-viruset.

Johan Løberg Tofte, fungerende direktør for HMS og beredskap på Universitetet i Oslo (UiO), sier til Universitas at de følger helsemyndighetens retningslinjer. De vil også starte arbeidet med å oppdatere sin pandemiplan.

– Må UiO ta spesielle hensyn?

– Informasjon om hvordan man skal forholde seg som ansatt og student, er viktig å få ut.

Alternativer kan være å avlyse ulike arrangementer eller se på behov for hyppigere frekvens på rengjøring og så videre. Dette vil vi vurdere basert på råd fra helsemyndighetene.

Ved tidligere virusutbrudd har det blitt gitt ut informasjon om hygienetiltak mot smitte på campus, samt satt ut dispensere for håndhygiene.

Det samme gjelder for Høyskolen Kristiania (HK):

– I lys av de nye rådene vi fikk fra beredskapsrådet til Kunnskapsdepartementet, vil vi naturlig nok i første omgang følge disse anbefalingene, og oppdatere og tilpasse vår allerede eksisterende pandemiplan dersom Wuhan-viruset skulle bryte ut i Norge, forteller Pål Wæraas, driftssjef ved HK.

universitas@universitas.no

Rykteflom på Jodel – skremmes bort fra pr

Det koker på Jodel, og studenter er usikre på om de ønsker å jobbe i det prestisjefylte advokatfirmaet Bahr etter tv-serien «Heksejakt».

Jodel

tekst Kristoffer Solberg
foto Odin Drønen

I januar hadde TV 2 premiere på sin storsatsning «Heksejakt», en tv-serie om en varsler i et advokatfirma. Siden den gang har det flort rykter om hvor virkelig-hetsnær serien faktisk er. Ifølge serieskaperne er serien fiktiv, men inspirert av flere varslersaker. Blant annet boken «På BAHHR bakke. En varslers historie», skrevet av Bahrs tidligere direktør Kari Breirem. På Jodel uttrykker anonyme studenter sin usikkerhet og misnøye med det anerkjente firmaet. Universitas kjenner ikke til studentenes identitet, eller hvor mange det i realiteten er snakk om.

«Mistet respekten for BAHHR etter å ha sett Heksejakt og lest meg opp på Tønne-saken. Er jo helt sjukt opplegg..», står det i en post.

«A/B snitt her, men fyfaen BAHHR, dere får meg ALDRI!!!», lyder en annen. I en tredje post

står det:

«Hvis du tror forretningsadvokater er moralske vesener må jeg dessverre skuffe deg.»

Universitas har tidligere omtalt at studenter benytter seg av Jodel for å lufte frustrasjoner rundt praksis og studier. I 2018 skjelte jusprofessor Benedikte Høgberg ut studentene sine i en forelesning for anonym hetsing på appen.

De siste ukene er det derimot advokatfirmaet Bahr som har stått i sentrum for diskusjonene på appen. Hvert år kartlegger Universum Norges mest attraktive arbeidsgivere blant studenter. I 2019 ble Bahr rangert som det tredje mest attraktive advokatfirmaet for jusstudenter.

Ryktebørsen på jusen

I tillegg til en rekke Jodel-poster virker de fleste studentene å være vel vitende om både serien og den angivelige koblingen opp mot advokatselskapet Bahr. Det var i det minste det inntrykket Universitas utsendte fikk da vi tok turen ned for å lodde stemningen ved fakul-

tetet.

– Jeg har utelukket Bahr litt nå. Jeg har ikke vært på deres bedriftspresentasjon engang. Men, man vet jo ikke hva som skjer bak lukkede dører hos andre bedrifter heller, sier Rosana Fayazzadh (20), førsteårsstudent på jussutdanningen.

Hun har ikke sett serien, men har fått med seg en hel del om ryktene som går.

Jeg har utelukket Bahr

Rosana Fayazzadh (20),
førsteårsstudent på jussutdanningen

Fayazzadh tror per nå at hun helst vil jobbe i det offentlige, i påtalemyndighetene som bi-standsadvokat eller i en annen del av offentlig sektor.

– Det offentlige virker tryg- gere. Det er kanskje ikke like hi- erarkisk som det private.

Hun trekker spesielt frem for-

holdene for kvinner i en manns- dominert sektor som finansjusen.

– Jeg tror det gjelder i bransjen generelt, ikke bare ryktene om Bahr og «Heksejakt». Det er flest kvinner på studiet nå, men nes- ten bare mannlige partnere i advokatfirmaene. I denne bransjen er det mange menn i dress som pusher femti.

– Hva tenker du om ryktene på Jodel?

– Altså, det er mye svada på Jodel. Man er jo anonym, så ting settes veldig på spissen. Det er en del humor rundt dette. «Hekse- jakt» er på en måte jussens «Exit». Folk tuller jo med det. Det er ikke «bahre bahre» å jobbe der, spøker hun.

Fayazzadh har forståelse for at denne saken kan være tung for mange, også for arbeidstakere som føler seg truffet av ryktene.

– Det må være grusomt på et individuelt plan, men man må også tenke på det på et samfunns- messig plan. Det er snakk om hvordan man tar vare på kvin- ner i mannsdominerte yrker, sier hun.

– Jeg har jo også snakket med folk som har jobbet der som er veldig fornøyde.

Valgets kval

Kristin Oma (20) og Mette Eng (21) går andreåret på jussutdan- ningen. De har også hørt om ryktene, men stiller seg ambiva- lente til saken. Begge er kritiske til varslersaken, men presiserer at det går mange rykter i jusmil- jøet. De synes jussen og bransjen virker litt som en gutteklubb, til tross for at de fleste studentene er kvinner.

– Professorene her på fakul- tet er jo også menn, og jeg synes ikke det er så fett at menn med utdanning hyper seg opp, sier Oma.

Hun er usikker på om hun ville takket ja til en traineestilling hos Bahr.

– Dersom noe sånt som det som ryktes om Bahr, faktisk hadde vært påvist, tror jeg ikke jeg ville jobbet der, sier hun og påpeker at hun på generell basis tror det er viktig at maktpersoner med penger og autoritet også blir

– jusstudenter prestisjefirma

holdt til ansvar.

Eng mener ryktene kan ha mye av skylden.

– Nå er det jo Bahr som har fått et dårlig rykte, men tenk på hvor mange flinke folk som jobber der, sier hun.

– *Ville dere ha takket ja til jobb dersom dere fikk tilbudet i dag?*

– Ja, det ville jeg, spesielt om jeg ikke hadde andre tilbud, sier Eng.

– Jeg måtte nok undersøkt og forsikret meg om forholdene der først, sier Oma.

– Blir blusset opp i media

Isak Nesbakken (24) går tredjeåret på studiet. Ryktene og all jodlingen har ikke gått ham hus forbi heller.

– Det blir jo ryktet som går foran da. Nå blir dette blusset opp i media og på Jodel, og da vil det jo være skeptiske folk der ute, sier han.

Flere har uttrykt på Jodel at Bahr ikke burde stille opp på Arbeidslivsdagene, som arrangeres av Juristforeningen i disse dager. Det tar Nesbakken avstand fra.

– I fjor var de jo et av de mest prestisjetunge firmaene. Jeg har ikke noe imot at de stiller på bedriftspresentasjoner, arbeidslivsdager eller noen ting.

Nesbakken forteller at han hadde takket ja til en traineestilling hos Bahr dersom han ble tilbudt en i dag.

– *Hva med de som sier at «Heksejakt» er jussens «Exit»?*

– Det blir jo fort det. Det blir like aktualisert som «Exit» for jusstudenter. Det blir en snakkis. Jeg vil fortsatt si at «Exit» trumfer «Heksejakt».

Han tror begge seriene inneholder elementer av både fiksjon og virkelighet.

– Det er nok litt mer filmatisert og fiktivt enn sannheten, men litt sannhet er det nok i begge to, sier Nesbakken.

Bahr svarer på kritikken

Universitas har vært i kontakt med Knut T. Traaseth, direktør for kommunikasjon og samfunnskontakt i Bahr. Han har kjennskap til ryktene som har versert både på Jodel og i student-

massen etter at «Heksejakt» kom ut. Om serien skriver han følgende i en e-post til Universitas:

– TV 2s dramaserie «Heksejakt» setter fokus på varsling som er et sentralt og viktig tema.

Vi er trygge på vår egen versjon av hva som faktisk hendte den gang

Knut T. Traaseth, direktør for kommunikasjon og samfunnskontakt i Bahr

Han understreker at serieskaperne sier serien er fiktiv, men inspirert av flere varslersaker.

– Vi har aldri blitt konsultert med tanke på serien.

Traaseth forteller at de har merket seg at noen jusstudenter har publisert synspunkter om

dramaserien og koblingen mot Bahr.

– Noen innlegg er mer seriøse enn andre. Det får vi bare leve med så lenge vi er trygge på vår egen versjon av hva som faktisk hendte den gang, skriver han videre.

– *Hva tenker du om studenter som uttaler at de ikke ønsker traineestillinger hos dere?*

– Dersom jeg skulle danne meg oppfatning om en person, firma eller organisasjon basert på omstridt historikk som er 18 år gammel [Tønne-saken fra 2002, red.anm], så tror jeg det hadde kommet ganske skjevt ut. Man må forholde seg til det tidsbildet man befinner seg i, skriver han og legger til:

– Vi rekrutterer fra tre forskjellige universiteter. Da medieoppmerksomheten rundt serien sto på som mest, var vi i Bergen og fikk en all-time high av søknader. Vi ser det dithen at styrken til de jusstudentene vi ønsker å ha hos oss er at de evner å utvise vurderingsevne og skjønn.

– Hva med studenter som for-

teller om et beinhardt, mannsdominert miljø innen finansjussen?

– Det er nå engang slik at noen går inn i studiet med ønske om å bli forretningsadvokater, mens andre heller vil jobbe i byråkretiet, hos påtalemyndighetene eller andre steder i nærings- og samfunnslivet. Det er helt naturlig. Det ene kan være mer tiltrekende for noen enn for andre, skriver han.

– Med det sagt så bør man være noe varsom med å skjære alle over en kam uten å vite nok. Mange år før jeg begynte her ledet jeg en organisasjon hvor vi i flere saker hadde Bahr som motpart. Jeg dannet jeg meg da en nokså bastant oppfatning av Bahr og forretningsadvokater generelt, skriver han og legger til:

– Dette inntrykket endret seg betraktelig da jeg senere ble kjent med kulturen og menneskene i Bahr. Man må rett og slett på innsiden for å lære noen å kjenne og kunne uttale seg.

universitas@universitas.no

REISEFEBER I ANSA:

Flyr ti ganger mer enn gjennomsnittet

Presidenten i Ansa forteller om harde prioriteringer når det kommer til organisasjonens reisevirksomhet. Likevel ble det 14 reiser i fjor.

Klimaspagat

tekst Ingrid Uleberg og Agnes Mesna
Helliksen
foto Rodrigo Freitas

– Det er dessverre slik at det å fly blir et nødvendig onde.

Universitas har fått innsikt i flyreisene presidenten i Ansa, Hanna Flood, hadde i 2019. Reiseregnskapet viser at det ble 14 tur/retur-flyreiser, hvorav fire var langdistanse.

– Er det ekstraordinært at det var så mange flyreiser i 2019?

– Jeg har ikke full oversikt over hvor mye de tidligere presidentene fløy, men jeg tenker det er relativt normalt, sier Flood til Universitas.

Universitas har beregnet klimagassutslippene på flyreisene ved hjelp av en klimakalkulator hos Klimasmart Semester. Den viser at flyreisene tilsvarer over 15 tonn CO₂-ekvivalenter.

Seniorforsker i Cicero Borgar Aalmaas sier at til sammenligning har en gjennomsnittsnordmann et totalt utslipp på omtrent ti tonn CO₂-ekvivalenter i året.

– Dessverre har vi ikke nøyaktige tall på hvor store utslippene er fra alt det nordmenn flyr, men 15 tonn er veldig enkelt sagt om-

trent ti ganger mer enn en gjennomsnittsnordmann per år.

Forbedringspotensial

– Jeg tror Ansa absolutt har mulighet til å redusere antallet flyreiser betraktelig, bare ved å ta litt mer gjennomtenkte valg og velge seg ut de reisene som man virkelig trenger å være tilstede på, sier Erlend Ditlevsen Aag, internasjonalt ansvarlig i Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo (UiO).

Kollegaen hans i Studentparlamentet Linnea Barberini skal til Paris i starten av mars. Hun skal ta toget begge veier. På innenlandsreiser prioriterer Studentparlamentet også å ta tog så fremt det er mulig.

– UiO hadde et initiativ med bærekraftstoget til Bergen, som Ansa kanskje kan lære litt av. Hvordan man i mye større grad fokuserer på klimavennlige reisealternativ.

Samtidig sier Aag at han tror internasjonalt arbeid alltid vil kreve en viss andel reising, og at det ikke er nødvendigvis der man skal kutte mest i reisevirksomhet.

– Det å være til stede og møte folk i land og kulturer og samarbeid på tvers er ekstremt viktig, men man er nødt til å se på sin virksomhet og se hvor man kan gjøre kutt, hvor det er virkelig behov for at vi er til stede, og hvor er det ikke behov for at vi er tilstede.

Aag mener at en løsning kan være å finne de reisene man kan kutte, droppe de reise man kan, og tenke miljøvennlig ved valg av transport.

Leder i Grønn Liste Axel

Jeg ser at det er taktskifte i hele samfunnet, og vi prøver også å være med på det. Det skal vi også bli flinkere på

Hanna Flood, president i Ansa

Klanderud er enig i dette.

– Folk i maktposisjoner bør gå frem som et godt eksempel. Det er jo forståelig at man i noen typer yrker reiser mer, men alle må være påpasselige med flyreiser nå. Det tar lenger tid å benytte seg av tog, men det er mulig, og man kan jobbe på toget, sier han.

Harde prioriteringer

Flood forteller at hun har forsøkt å gjøre harde prioriteringer, og at reisingen i hovedsak dreide seg om deltakelse på landsmøter.

– Lokallagene har jo masse andre arrangementer som de gjerne vil ha tillitsvalgte til, så jeg prøvde virkelig å prioritere der jeg trodde besøket kom til å utgjøre størst forskjell, sier hun.

Samtidig argumenterer hun for at det er viktig å ha kontakt med lokalagene i organisasjonen. Ansa har medlemmer i over nitti land, og for Flood har det vært viktig kjenne medlemmenes behov. For å gjøre dette mener hun det er nødvendig å møte medlemmer og tillitsvalgte og prate med dem.

– Det veldig lett å sitte på et kontor i Oslo og mene litt av hvert, men man er jo alltid avhengig av å touche innom medlemmene. Det er også utfordrende fordi vi har ikke en homogen medlemsmasse, vi skal representere norske studenter over hele verden.

Taktskifte

I strategien til Ansa har de et punkt som går ut på at de skal bli en mer bærekraftig organisasjon. Det er en av grunnene til at de har hatt flere møter digitalt, samt innført online karrieremesse for å redusere flyreisene.

– Med det sagt snakker vi ikke bare om flyreiser, vi ser mer på bærekraft som en helhet. Bærekraft er mer enn bare klimagassutslipp, forteller Flood.

Hun trekker frem bærekraftsmål nummer fire, som handler om å sikre bedre utdanning for alle.

– Man trenger å møte fordommene sine, og jeg tror ikke man kan ha silotenking nå hvis man skal klare å løse de store utfordringene. Man må reise ut for

å møte andre kulturer, bli konfrontert med fordommer, være åpen, være åpen for samarbeid.

Lokallagene i Ansa har flere grønne initiativer. Flood trekker frem Ansa Martin som i fjor arrangerte Environment Week, hvor de plukket søppel i byen og oppfordret studentene til å bruke bærenett i stedet for å bruke plastpose.

– Jeg ser at det er taktskifte i hele samfunnet, og vi prøver å også å være med på det. Det skal vi også bli flinkere på.

universitas@universitas.no

Bærekraftig som helhet:
President i Ansa Hanna Flood sier organisasjonen skal jobbe for å bli en mer bærekraftig organisasjon.

På stedet hvil i egenandelsaken

Ny votering til tross, Velferdstinget står fortsatt fortsatt bak egenandelen hos SiO Psykisk helse. Dette ble vedtatt under helgens vårseminar.

Studentpolitikk

tekst Endre Ugelstad Aas

Det var mens stormen Elsa herjet på sitt verste i Oslofjorden, at representantene fra Velferdstinget i Oslo og Akershus (VT) hadde søkt ly på Thon Hotel Sandvika for sitt årlige vårseminar.

Gard Løken Frøvoll, leder i VT, sier han er godt fornøyd med helgen og vil særlig løfte frem et vedtak som han mener vil komme studentene til gode.

– Punktet om en egen studentråd i Oslo kommune blir viktig. Det øker sjansen for at studentenes stemmer vil bli hørt av byrådet, sier han.

I forkant av møtet var det knyttet spenning til den nye voteringen i saken om egenandel hos SiOs psykologtjeneste, som har vært mye omtalt de siste ukene og også engasjert studentpolitikere.

Adrian Leander Skagen fra Grønn Liste fremmet forslaget om en ny votering. Ifølge han ble beslutningen om at VT skulle stille

seg bak egenandelen fattet på et feil grunnlag, da psykologene hos SiO angivelig hadde splittede meninger om saken.

Etter en ny runde med diskusjoner står VT derimot fortsatt fast ved beslutningen om å innføre en egenandel på hundre kroner for de første tre timene hos SiO-psykolog.

– River opp et gammelt sår

Skagen sier til Universitas at han er fornøyd med måten saken ble behandlet under helgens seminar på, men synes samtidig det er beklagelig at resten av Velferdstinget hadde en annen forståelse enn Grønn Liste om hvordan den første debatten om egenandel artet seg.

– Dette setter en høy terskel for når man kan behandle saker på nytt, og medfører en mistro til de som påpeker at det ikke er sikkert at alt ble gjort riktig.

Felix Volpe fra Handelshøyskolen BI stiller derimot spørsmål ved om det var nødvendig å ta opp debatten på nytt:

Velferdstinget i Oslo og Akershus

- + Her sitter representanter fra alle SiOs institusjoner
- + Har som oppgave å påvirke SiO for å sikre et godt velferdstilbud for studenter
- + Bevilger penger fra semesteravgiften til studentforeninger

– Det var en veldig god debatt vi hadde da vi omtalte saken for første gang, så det ble mer opplevd som en slags omkamp hvor man river opp et gammelt sår, noe som egentlig ikke trengs å gjøres i VT.

Lederlønninger

På programmet sto også revidering av det politiske grunndokumentet for perioden 2018 til 2022 og godkjenning av Kulturstyrets handlingsplan for 2020. Begge ble enstemmig vedtatt av VTs representanter. Der det første dokumentet omfatter velferdstingets overordnede studentpolitiske plattform, tar handlingsplanen utgangspunkt i de spesifikke sakene VT vil prioritere å jobbe med det kommende året.

Selv om VT-lederen kunne

spasere tilfreds ut i regnværet, var ikke alle like fornøyde.

– Jeg er veldig misfornøyd med hele utfallet av helgen. Jeg mener man har gått et steg bort fra å ansvarliggjøre SiO, sier Øystein Fossbråten Wennersgaard fra Venstrealliansen.

Han viser til vedtaket om å fjerne delen fra Velferdstingets politiske grunndokument som sier at «direktørlønninger i selskapet ikke skal overstige 3 ganger gjennomsnittslønnen i SiO». Per nå har SiO direktør Lisbeth Dyrberg en årslønn på 1,8 millioner.

– At et studentdrevet organ skal ha så høye lederlønninger som de har nå, synes jeg er uheldig, og vi har faktisk en direkte demokratisk innflytelse overfor SiO, sier han.

Forslaget om å stryke punktet om lederlønninger ble fremmet av Felix Volpe. Han trekker frem SiOs konkurransedyktighet som et viktig argumentet, og mener det blir feil at VT skal legge begrensninger på SiO.

– Symptomet mange pekte på, var jo lønnsgapet mellom laveste og høyeste ledd i en bedrift, men her tror jeg det er viktigere å få til et løft fra bunnen, ikke å se ut toppstillinger, sier Volpe.

Wennersgaard fremmet også et forslag som krevde at SiO burde underlegges offentlighetsloven. Som privat bedrift er ikke SiO un-

derlagt loven som gir samfunnet krav på innsyn i virksomhetens dokumenter. Saken har tidligere blitt løftet frem i VT, men ble også denne gangen stemt ned av representantene i salen.

Gjennombrudd for nytt studenthus?

Et viktig satsningspunkt i den nye handlingsplanen blir å videreføre arbeidet med et nytt studenthus i Oslo sentrum. Selv om diskusjonen om et nytt felles samlested for oslostudentene i St. Olavs gate 32 tilsynelatende har stått på stedet hvil i flere år, er det nå ting som tyder på mer fortgang i prosessene.

Under helgens seminar ble det nemlig vedtatt at VT skal sette sammen en komité som skal jobbe spesifikt med å kartlegge hvilken type drift og organisering som vil være mest hensiktsmessig for et nytt studenthus.

VT-leder Frøvoll forteller at man nå er inne i en prosess hvor man ønsker å kjøpe bygget.

Han kan derimot ikke stadfeste et tidspunkt for når vi kan forvente oss det nye studenthuset.

– Komiteen skal levere sitt forslag på våsemesterets siste VT-møte. Så prøver vi bare å kjøpe bygget forrest mulig. SiO skal etter planen kjøpe det fra Statsbygg, så målet er å få det gjennomført så fort som mulig.

Dette skal VTs arbeidsutvalg jobbe for i 2020

- + I samarbeid med Oslo kommune opprette et studentråd der studenttillitsvalgte jevnlig møter beslutningstagere for diskusjon om relevante saker for Oslo som studentby
- + Velferdstinget skal videreføre arbeidet med nytt studenthus i sentrum
- + Videreføre og videreutvikle Faddervaktordningen i samarbeid med relevante aktører
- + At kollektivtilbudet skal være rimelig og tilrettelegges for alle heltidsstudenter, uavhengig av alder
- + At kunstgressbanen ved Domus Athletica opprustes til en mer brukbar standard
- + At studenter får tilgang på kommunale idrettsanlegg
- + At det opprettes en ny kulturkalender eller lignende der studenter samlet kan få en oversikt over byens mange studentarrangementer og aktiviteter
- + At den nye kommunale alkoholpolitiske handlingsplanen blir mer studentvennlig, herunder en oppmykning av Salutt-kravet
- + Mer miljøvennlig og etisk mat i SiOs kantiner, herunder en fortsatt økt satsning på bærekraftige og plantebaserte alternativer
- + Å gjennomføre minst to relevante kampanjer
- + At fagskolene tilknyttet SiO representeres i Velferdstinget på lik linje med de mindre høyskolene tilknyttet SiO
- + At alle tilbud til internasjonale studenter samles på ett sted
- + Velferdstinget skal revidere egne dokumenter omhandlende kultur og karriere
- + Velferdstinget skal revidere sitt miljøpolitiske dokument
- + Å øke studentaktiviteten og hjelpe studentdemokratiene på spesielt de mindre høyskolene og fagskolene
- + Å hjelpe institusjoner og studentdemokratier tilknyttet SiO med å øke trivselen og bedre studentenes psykiske helse

SKRIVE-KONKURRANSE

FOR STUDENTER VED UIO

SAMTIDEN

PREMIE: 10 000 KR

STUDENTENE OG SAMFUNNSDEBATTEN

Lydige flinkiser? Spesialister eller generalister?
Samtiden oppfordrer studenter til å reflektere over sin egen rolle:
Hvordan kan du bli en kritisk, uavhengig stemme som forandrer samfunnet?
Send tekst til christian.kjelstrup@aschehoug.no. Mer info på www.samtiden.no

LENGDE: 10 000 TEGN | FRIST: 25. MARS | VINNERTEKST PUBLISERES I SAMTIDEN

ETIOPIAS FORSVUNNEDE STUDENTER:

– Regjeringen har behandlet dette på en særdeles klumsete måte

Bekymret for utviklingen: Professor Kjetil Tronvoll tar månedlig turen til det afrikanske kontinentet og reiser flere ganger i året til Etiopia. Han frykter at den tilspissede situasjonen i landet kan eskalere til en ny borgerkrig om ikke drastiske grep iverksettes.

Kidnappingen av en gruppe etiopiske studenter spisser den allerede spente politiske tilstanden i Etiopia. – Situasjonen har ikke vært så sårbar siden borgerkrigen, advarer professor.

Etiopia

tekst Gina Grieg Riisnæs

I desember tok Etiopias regjerende statsminister Abiy Ahmed Ali til scenen i Oslo Rådhus for å motta Nobels fredspris. Idet han vandret forbi de bakerste radene i salen, ble fredsprisvinneren overøst med gratulasjoner og lykkeønskninger fra etiopiske medborgere.

På universitetene i hjemlandet var imidlertid stemningen en helt annen. I ukene før og månedene etter utdelingen har nemlig etniske konflikter nok en gang herjet det nordøst-afrikanske landet.

4. desember ble en buss med minst 19 studenter angrepet av væpnede gjerningsmenn. To måneder senere er de fremdeles sporløst forsvunnet. Nå krever Etiopias innbyggere svar på hvor det har blitt av landets tapte studenter.

Historisk allianse

Hendelsen fant sted i Oromia-regionen, som er tilholdssted for det etniske folkeslaget med samme navn. De fleste av de bortførte studentene er kvinner fra den etniske folkegruppen Amhara.

Studentene på bussen var på flukt fra voldelige opptøyer som oppsto mellom amharer og omo-

rer på universitetet dagen før. Det forteller Asmera Shime, så langt den eneste av de kidnappede studentene som har klart å rømme, i et telefonintervju med The New York Times. Ifølge Shime er kidnapperne omorer, men ingen har så langt påtatt seg ansvaret.

Spennning mellom amharer og omorer er ingen ny kilde til konflikt i Etiopia. De to gruppene, som utgjør de største etniske folkeslagene i landet, har en lang og blodig historie. Men etter at statsministeren kom til makten i april 2018, inngikk gruppene et historisk regjeringssamarbeid.

– Alle som kan etiopisk politikk, forstår at dette bare var en allianse for å få en tredje folkegruppe, tigreanerne, ut av regjeringen, forteller Kjetil Tronvoll, professor i freds- og konfliktstudier ved Bjørknes høyskole.

Aldri før hadde amharer og omorer kommet sammen i en politisk allianse.

– Men alliansen har vist seg å være kortlevd. Den nye store konfliktlinjen i landet er nok en gang mellom de to folkeslagene, sier Tronvoll.

Etiopia har ikke vært i en så skjør tilstand som nå siden borgerkrigen på 1970-tallet

Kjetil Tronvoll,
professor i konfliktstudier ved Bjørknes høyskole

Frykter borgerkrig

Studentmassen i Etiopia utgjør rundt 400.000 fordelt på 44 universiteter landet rundt.

– De kommer fra alle samfunnslag og blir plassert på universiteter utenom hjemområdene sine. Dette er en bevisst politikk for å lære studentene landet å kjenne, forteller Tronvoll.

– At de etniske gruppene blandes, er positivt. Men når det har vært en del uro, skaper det frykt blant veldig mange familier over hele landet, fortsetter Tronvoll.

Kidnappingen er langt fra første gang landets studenter utsettes for vold det siste året. To uker før Ali mottok fredsprisen, ble tre studenter drept under opptøyer ved landets universiteter. Regjeringens håndtering av hendelsene har ført til en politisk spent tilstand.

I slutten av januar tok tusenvis av etiopiere landet rundt til gatene for å demonstrere mot mangelen på tiltak. I hovedstaden Addis Ababa bannlyste politiet demonstrasjonene.

– Regjeringen har behandlet dette på en særdeles klumsete

måte. Det tok lang tid før de satte lys på kidnappingen, sier Tronvoll.

I forkant av demonstrasjonene meldte myndighetene at alle ofrene for kidnappingen er løslatt. Likevel har ingen hørt noe fra de savnede studentene.

– Hvorfor hører ikke familiene fra dem hvis de er løslatt? Det er en stor grad av forvirring blant etiopiere rundt det som har skjedd, sier Tronvoll.

I forvirringen har også spenningen mellom amharer og omorer tilspisset seg ytterligere. Dette kommer i tillegg til annen uro i landet, og en valgprosess som kan medføre en enda mer usikker politisk situasjon. Flere av de sammenfallende negative trendene kan utløse en eskalering til ny borgerkrig i landet, dersom det ikke settes i verk drastiske grep for å håndtere konflikten, spår Tronvoll.

– Etiopia har ikke vært i en så fragilt som nå siden borgerkrigen på 1970 og 80-tallet. Dette kan fort bryte sammen.

Den nye store konfliktlinjen i landet er nok en gang mellom de to folkeslagene

Kjell Tronvoll,

professor i konfliktstudier ved Bjørknes høyskole

Strategisk stillhet

16. august er det duket for lokalvalg i Etiopia. Kidnappingen er ventet å påvirke valgkampen videre i stor grad.

– Dette kan bli brukt for å mobilisere mot statsministeren og hans parti. Hvis han ikke klarer å beskytte landets jenter, hva kan han gi folket av trygghet? spør Tronvoll.

Likevel stiller han spørsmål ved om mangel på handling er et strategisk grep fra myndighetenes side.

– Han uttaler seg sjeldent om indre uro i landet. Tidligere har han blitt kritisert for å gi kondolanser når det er ulykker og katastrofer i naboland, men når det drepes dusinvis i eget land, holder han munn, sier Tronvoll.

– Men situasjonen kan også være en mulighet for ham. Når folket slåss seg imellom, kan de ikke vende seg mot han.

Til tross for at Ali mottok den anerkjente fredsprisen i desember, er han ikke nødvendigvis populær i eget hjemland.

– Illusjonen som ble presentert i forbindelse med prisen om at han er en frelser som har skapt fred, er handlingslammende, forteller Tronvoll, og avslutter:

– Selv om han mottok prisen, betyr ikke det at det er fred i landet.

universitas@universitas.no

MELDING HJEM

FOTO: PRIVAT

Vekker sterke minner: Fra en demonstrasjon etter fredagsbønnen i Teheran, bare timer etter at Qasem Soleimani ble drept.

Å reise fra en syk slektning

Teheran: Mens vi sender tredje-verdenskrig-memes, vekker tanker om fremtiden vonde minner for 80 millioner iranere.

Roya Shahibzadeh
journalist i Universitas

«Det var en drone, » kan jeg høre en butikkeier i Teheran si inn i telefonen. Det er bare et par timer siden iranske og internasjonale medier kunne bekrefte at Qasem Soleimani hadde blitt drept, og jeg og foreldrene mine går gatelangs i sentrum av den iranske hovedstaden.

I mylderet av bekymrede stemmer får jeg med meg fragmenter av samtaler. Forvirrede mennesker som utveksler faktaopplysninger. «Hvem var i bilen sammen med Soleimani?» «Hvor og når skjer begravelsen?» Men litt etter litt tar samtalene nye vendinger, blir til spekulasjoner om hvordan Iran vil svare og meningsutveksling om hvorvidt de bør ta hevn i det hele tatt. «Å angripe USA vil føre til krig», sier noen. «Å la være er det farlige alternativet», sier andre. Mens vi vandrer mellom samtaler, oppdaterer jeg Twitter så ofte jeg kan. Hvis det plutselig kommer en krigserklæring, vil jeg ikke være uviten.

Samme kveld tar faren min meg med til en tante jeg ikke har sett på flere år. Mellom samtaler om

hvor flink jeg er til å snakke persisk og hva jeg har tenkt til å gjøre etter studiene, bryter hun ut: «Jeg er livredd for at det skal bli krig igjen.»

I Iran finnes det mange påminnelser om Iran-Irak-krigen. Filmer, malerier på bygninger og hele museer er dedikert til krigen som tok flere hundretusenvis av liv og varte i åtte år. Men kommer du fra Sørvest-Iran, som min familie, blir

du minnet på krigen hver eneste gang du forlater hjemmet ditt. Ødeleggelsene var store, og flere byer ligger fortsatt delvis i ruiner. Der ble skoler, sykehus og familiehjem offer for irakiske bomber. Hele familien min og mange andre i den delen av landet ble *jangzadeh* – flykninger i sitt eget land – siden krigen fant sted i deres bakgård. Det er dette tanta mi og mange andre nå frykter.

FOTO: PRIVAT

Optimismen jeg opplevde sist gang jeg var i Teheran, da atomavtalen ble inngått, føles så lang unna nå. Da tok unge til gatene for å feire på kvelden, med sanger og slagord om en lysere tid i vente. Vestlige selskaper begynte etter kort tid å markere sin inngang på det iranske markedet. Men allerede tre år etter at atomavtalen ble inngått, skulle drømmene og forhåpningene bli lagt i grus. Optimismen er erstattet med uvisshet og frykt.

Man skulle tro det ville være en lettelse å dra herfra. Å se gjennom flyvinduet hvordan avstanden til den uforutsigbare og truende situasjonen øker, sakte men sikkert. Men å forlate Iran nå er som å reise fra en syk slektning. Tanta mi og millioner av andre mennesker går en usikker tid i vente. Og det er ingenting jeg kan gjøre for å hjelpe dem.

universitas@universitas.no

Pensjonister med pensum

– Du kan kanskje ikke ta med deg penger i graven, men du kan i hvert fall ta med deg studiepoengene dine, sier student Ellen Andersen (71). Universitas har møtt noen av Blinderns eldste og ivrigste studenter.

Eldre Studenter

tekst Caisa Linea Hagfors
foto Cameron Daravi

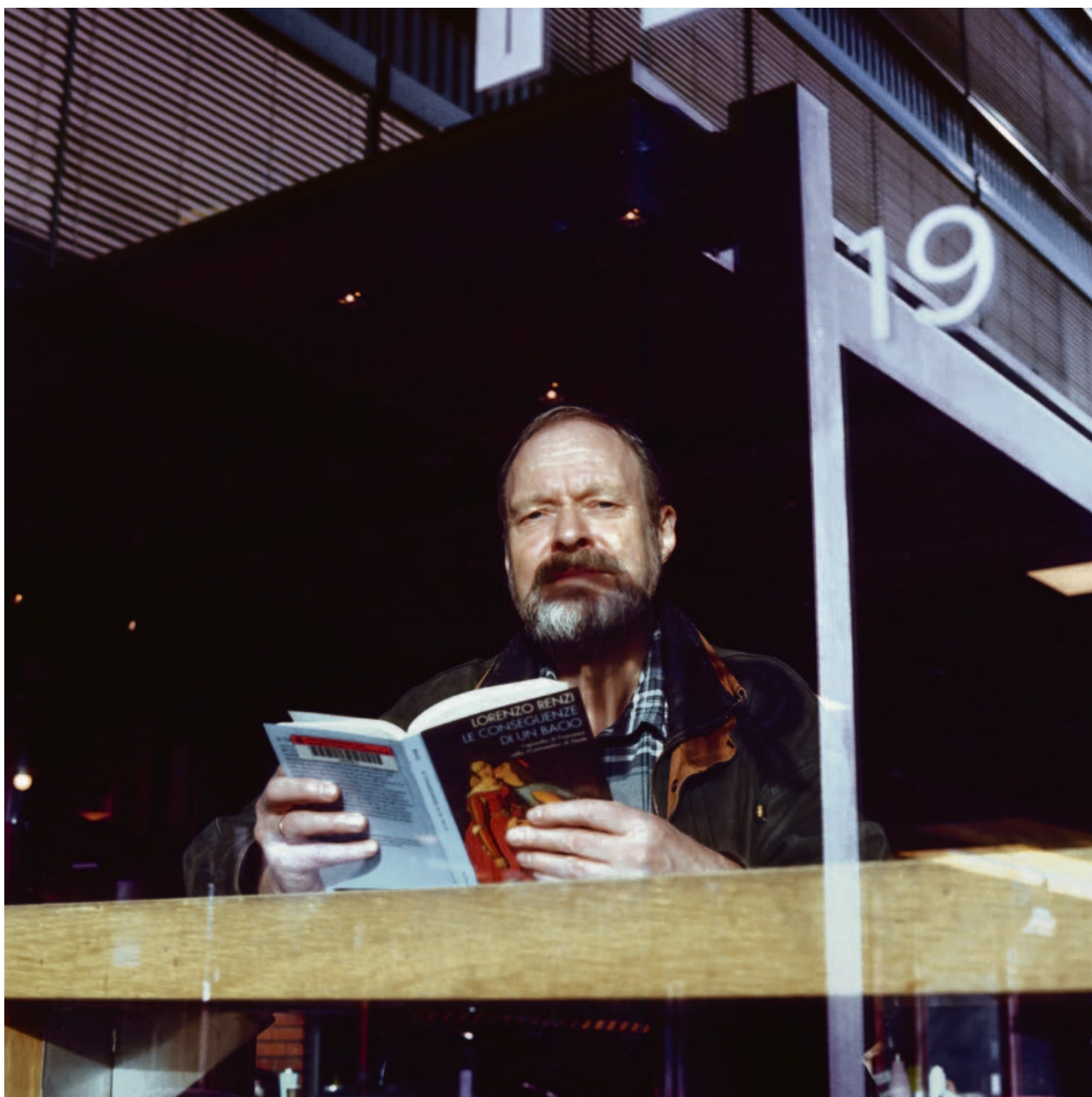
De drar på utveksling, de kjenner på eksamensstresset, og de tar en kaffe i kantinen med sine medstudenter etter forelesning. Det kan fort høres ut som hvilken som helst student på Blindern. Likevel må du plusse på om lag femti år og en hel del livserfaring for å finne frem til disse studentene.

På eksamen er de vant til å forveksles med eksamensvaktene, og noen av dem bruker flere timer på å reise frem og tilbake til Blindern hver uke. Travle er de også, for ved siden av å være aktive pensjonister, besteforeldre og ektefeller har de både forelesninger, seminarer og pensumlesing på timeplanen. Likevel tilbringer Ragnar Nordlie syttiårsdagen sin på Blindern.

Jubileum i auditorium 6

– Det er ikke den mest staselige bursdagen jeg har hatt i mitt liv. Ikke fordi jeg er her på universitetet, men fordi den biten som er igjen av livet, nå er kortere enn den som var, spøker jubilanten med et smil om munnen. Det er en kvikk og blid mann som møter Universitas for å slå av en prat om pensjonisttilværelsen som student.

Nordlie medgir at det nok ikke er de aller fleste

Jubileum: Det er ikke alle pensjonister som tilbringer syttiårsdagen sin på Blindern. Så lenge det ikke er snø i skiløypene, finner du stort sett Ragnar Nordlie (70) på lesesalen.

410 euro for å bo i min egen leilighet og studere gratis i Firenze. Det er nesten litt dumt å ikke gripe den sjansen

Ragnar Nordlie (70), student

som feirer sytti år med å gå i forelesning. Selv er han på sitt andre semester på bachelor i italiensk, etter noen år som enkeltmnestudent.

– Jeg hadde først tenkt til å ta italiensk som enkeltmner, men det var så vanskelig å få plass på alle emnene. Det endte opp med at jeg meldte meg opp på bachelor for å få plass på fagene, forteller pensjoniststudenten.

Comeback

Forrige gang syttiåringen var student på Blindern, var det gråpapir på alle vegger med tekst og paroler. Røykskyen fra alle sigarettene gjorde at man knapt kunne se hvem som satt ved siden av seg i kantinen den gang. Da han for to år tilbake satte foten inn i det ellers uforandrede Eilert Sunds hus, fikk han bakoversveis.

– Det første jeg så da jeg kom inn her på SV-kantina, er en kokk som sto og laget omeletter til studentene til frokost. Vi var ikke helt der i mine tidligere dager som student, sier han.

Selv om det er naturlig at studentene forandrer seg med årene, opplever Nordlie at dagens studenter ikke er like flinke til å møte opp verken i timene eller på lesesalen. Han har jobbet som professor ved bibliotekhøyskolen, og føler med forelesere som må stå og snakke til halvfulle auditorium.

– Jeg tror pensjonistene er litt mer trofaste med å møte frem til timer og seminarer som ikke er obligatoriske. Det virker som om studentene er ganske klar over hva de må møte opp på og ikke, sier syttiåringen.

Italienske ambisjoner

Ett år etter han pensjonerte seg som 67-åring, var han tilbake på skolebenken. Han og kona hadde kjøpt seg en leilighet i Firenze, og han savnet å kunne snakke med naboene. Etter å ha fulgt noen kurs på språkskole, fant Nordlie fort ut at det ikke blir noe særlig læringsutbytte hvis man går sammen med folk som ikke har samme ambisjoner.

– Jeg tror mange trenger å ta en eksamen for å holde seg skjerpet nok til å gjennomføre og lære seg språket, sier Nordlie. Tidligere har han studert engelsk og litteratur på Blindern, og senere gått bibliotekhøyskolen før han tok en master i informatikk. Det har vist seg å gi uttelling for studenten nesten førti år senere:

– De er heldigvis snille her. «Forberedende», som i dag heter exphil og exfac, tok jeg i 1969 og fikk godkjent i bachelorgraden min nå. 40-gruppen godkjente de med noen emner i litteraturvitenskap jeg hadde fra 1972, forteller Nordlie.

Utteksling

Etter å ha tatt førti studiepoeng i høst, og tjuette dette semesteret, er pensjoniststudenten snart ferdig med to tredjedeler av studiet. Likevel er de beste dagene som student ennå ikke talte. Om under ett år reiser Nordlie på utveksling til universitetet Firenze med både kone og Erasmusstipend. Han fikk seg en overraskelse da han var på utvekslingskontoret og fikk beskjed om at han kvalifiserer til stipendet.

– 410 euro i måneden! utbryter Nordlie mens han slår ut med armene og fortsetter:

– 410 euro for å bo i min egen leilighet og studere gratis i Firenze. Det er nesten litt dumt å ikke gripe den sjansen.

«Inni er vi alltid unge»

Det er imidlertid ikke alle pensjoniststudenter som tar studietilværelsen som pensjonist så langt som den blivende utvekslingsstudenten. Anne-Mette Vibe (74) har vært student nærmere fem år, men har bare gått opp til eksamen et fåtall ganger i voksen alder. Etter flere år som overbibliotekar på realfagsbiblioteket på Blindern og seniorrådgiver i universitetsadministrasjonen, var hun ennå ikke gått lei de brune murveggene og kantinemat. Sammen med noen venninner bestemte hun seg for å følge emner hun syntes

virket interessante.

– Vi pensjonister har så lett for å stanse vår egen livsfortelling, å tenke at nå er vi her, og her bare fortsetter vi å være til det går nedover. Men vi må fortsette å skape vår egen livsfortelling, forteller Vibe, som nylig har vært på Sissel Grans foredrag «Inni er vi alltid unge». Hun er sporty kledd, med ryggsekk over skuldrene og en smarttelefon i hånden.

Det høres kanskje morsomt ut å si dette, men Blindern er et flott sted å bli pensjonist

Anne-Mette Vibe (74), student

– Jeg setter ikke noen grense for hvor lenge jeg skal gå her. Så lenge jeg er klar i hodet og det finnes interessante kurs, skal jeg fortsette på ubegrenset tid, sier 74-åringen bestemt. Da hun selv jobbet på universitetet, var det mye kritikk og snakk om dårlige forelesere. Det kjenner hun seg ikke igjen i som student i dag.

– Som tidligere lærer er jeg ganske kritisk til undervisning. Men mange av foreleserne her er bare fantastiske, understreker Vibe med stor en-

tusiasme i stemmen.

Pensjonistuniversitetet

Vibe husker tiden sin som student på Blindern i 1964 godt. Hun studerte realfag med en kombinasjon av matematiske fag, geofag og biologi, og gikk senere på biblotekhøyskolen og skrev master i idrett. Den gang var det uhørt med pensjonister i forelesningssalen.

– Hadde det kommet noen pensjonister den gang jeg studerte, så hadde vi ikke skjont noen ting. Hvis noen var over tredve år, så nærmest steilet vi, sier hun og fortsetter:

– Her løfter de ikke på et øyelokk når vi kommer inn og setter oss i forelesning. Men det sier kanskje mer om dagens pensjonister sammenlignet med den tids pensjonister.

74-åringen forteller at det i utgangspunktet finnes en hel haug av tilbud for å holde pensjonistene i sving, som Pensjonistuniversitetet, Litteraturhuset og en rekke biblioteksforedrag. Ifølge Vibe er den eneste haken at mange av dem koster, i motsetning til kursene hun kan følge gratis på Blindern.

– Det høres kanskje morsomt ut å si dette, men Blindern er et flott sted å bli pensjonist, sier hun smilende.

Evig student: Selv om Anne-Mette Vibe (74) har lagt flere år enn de fleste bak seg på universitetet og høyskolen, har hun ennå ikke sett seg lei av å sitte på skolebenken.

Da jeg først sa til vennene mine at jeg skulle gå på universitetet, trodde de jeg skulle gå på Pensjonist-universitetet

Ellen Andersen (71), student

Pinlig i plenum

Men hvordan er det egentlig å være gammel i skrotten og student? Som pensjonist har Vibe tatt en hel del historiefag, noen geofag og nå Midtøsten-studier. Hun kommer for å lytte og medgir at det er sjelden hun tar seg bryet med å kjøpe pensum. Noe lattermildt forteller Vibe at det kjipeste må være når foreleseren stiller pensjonistene spørsmål i timen. Her får hun støtte av Nordlie:

– Det kan være litt pinlig noen ganger. Du merker at det går litt tregere enn før, i alle fall det som skal pugges. Jeg hadde fransk på gymnaset i to år, og det sitter vel så godt som de italienske glosene jeg prøver å lære meg nå, sier bachelorstudenten i italiensk.

På eksamen høster de på den annen side alltid beundring og støtte fra de jevnaldrende eksamensvaktene.

– Det var en spesiell opplevelse da jeg kom på eksamen første gang, og fikk både heiarop og tommel opp av eksamensvaktene, sier Vibe.

Reiser i fire timer

Også Ellen Andersen (71) medgir at avlegging av eksamen har satt henne i noen komiske situasjoner som pensjonist og student. På vei inn for å levere besvarelse i enten fransk eller italiensk språk er hun ofte nødt til å forklare at hun selv skal ta eksamen, og ikke sitte vakt. For Andersen har imidlertid skoleeksamen i Silurveien først og fremst betydd grytidlige morgener og stress på reiseveien. 71-åringen bruker hele to timer hver vei bare til Blindern, og på eksamensdager må hun reise hjemmefra klokken fem om morgenen for å rekke eksamen.

Når du er på min alder er du ikke så redd for å dumme deg ut

Ellen Andersen, pensjonist og student

– Det gjør det litt vanskeligere. Jeg prøver å melde meg opp til hjemmeeksamen eller muntlig eksamen så langt det går, sier Andersen. Men reiseveien har ennå ikke hindret den språkglade studenten, som har troppet opp i både fransk- og italiensktimer på Blindern i snart seks år.

En interesse for livet

– Av og til vegrer jeg meg litt for den lange reiseveien og får lyst til å snike meg unna. Men når dagen er omme, er jeg likevel alltid like

Pendler: Av og til vegrer Ellen Andersen (71) seg for den nesten fire timers lange reiseveien til forelesning. Likevel kan hun aldri huske en dag hun har angret på å ha tatt turen.

glad for at jeg kom, forteller Andersen.

Etter forti år i arbeidslivet og mange år som ansatt hos rådmannen med ansvar for budsjetter, saksbehandling og økonomi, har hun gledet seg til dagen hun kunne pensjonere seg og begynne på universitetet.

– Mannen min spiller bridge og er i historielag, og han var litt bekymret for hvordan det skulle gå med meg som pensjonist, sier Andersen og ler.

– Jeg er nemlig ikke helt sånn, jeg er litt mer einstøing. Men heldigvis har jeg språket, og det er en interesse du kan ha hele livet.

Ikke lengre skummelt

Andersen legger ikke skjul på at hun gruet seg til første dagen tilbake på skolebenken – denne gangen med grått hår og litt dårligere hørsel. Fra tidligere i livet husker hun Blindern som et stort og upersonlig sted, og mimrer tilbake til hvordan hun nærmest følte seg bortkommen da hun som ung pike kom hit for å ta exphil og exfac. Hun oppdaget heldigvis fort at hun slettes ikke var den eneste pensjonisten, og at ting egentlig ikke var så farlig.

– Når du er på min alder, er du ikke så redd for å dumme deg ut. Selv om læringen ikke går så fort som før, tør jeg å spørre om ting jeg ikke forstår og ikke bare sitte der, forteller Andersen ivrig og legger til:

– Jeg er nok en flinkere student nå enn jeg var som ung. Nå elsker jeg utfordringene det er å levere noe. Det er en god følelse.

Eksamen først

For 71-åringen er det viktig å ikke bare følge emnene, men også ta eksamen. Hun mener det er viktig at pensjoniststudentene legger samme innsats i faget som de yngre studentene, særlig dersom de melder seg opp i emnene og tar opp plasser på faget. Det medfører at Andersen, som de fleste andre studenter, lever ekstra travelt i eksamensperioden. Noen ganger krasjer det med andre pensjonist- og familieforpliktelser.

– Ulempen med å være pensjonist og student er at jeg er opptatt med eksamenslesing når tantebarna mine har juleavslutninger og opp-tredener, sier Andersen.

– Det hender de blir litt frustrerte når det krasjer med timeplanen min på universitetet, men sånn får det nå være.

Og hva sier venner og bekjente som også er pensjonister?

– Da jeg først sa til vennene mine at jeg skulle gå på universitet, trodde de jeg skulle gå på Pensjonistuniversitetet. Da kunne jeg stolt fortelle at nei, jeg går på Universitetet i Oslo. De tror nok jeg juger litt enda, sier hun lattermildt og konstaterer:

– Man kan kanskje ikke ta med penger i graven, men man kan i hvert fall ta med studie-poeng.

kulturredaksjonen@universitas.no

MIN STUDIETID

– Putt en finger i rompa!

«Kjappis i kirka», «Pungen ser bra ut i dag» og «Er det vanlig å gråte etter orgasme?» er navnene på noen av Tuva Fellmans siste «Juntafil»-episoder. Men lenge hatet hun å prate om sex.

Sex og studentliv

tekst Selma Stormyren Larsen
foto Øyvind Halsøy

– Jeg elsker fest! Og skippertak! utbryter Tuva Fellman og tenker tilbake til da hun studerte kriminologi ved Universitet i Oslo.

Vi sitter i et lite klipperom, omgitt av skjermer, mikrofoner og klippebord, der hun leder radioprorgammet «Juntafil». Her, fra statskanalens tradisjonstunge lokaler på Marienlyst, svarer hun ukentlig på spørsmål om squirting, «fittetis» og:

– Klamydia. Den kommer alltid tilbake, sier Fellman.

Exphil og under

Radiojobbene var først og fremst tilfeldigheter. Egentlig ville hun bli psykolog, men skjønte raskt at kriminologi passet henne perfekt.

– Krimmen var helt konge. Men jeg tror ikke jeg var en veldig god student, jeg var ikke så god til å lese.

De tre årene Fellman studerte i Oslo, var det likevel bare der hun ville være.

– Jeg var veldig, veldig, veldig mye på universitetet, satt uttafor lesesalen og surret og pratet. Jeg fikk A på exphil, etter det tenkte jeg at studentlivet var en lek – egentlig gikk det bare nedover derfra, legger hun til.

– Også hang vi ekstremt mye på en bar rett ved Det juridiske fakultet, Evergreen.

– Billig øl?

– Billig øl, ja! Fellman ler. Også var hun forelsket i bartenderen, da.

I NRK-arkivene

Samtidig var hun hyppig gjest på «Juntafil». Etterhvert fikk hun fast spalte, «Tuvas radiodagbok».

– Det var jævlig. Jeg hadde med mikrofon overalt, på byen, var bældrita og pratet om folk jeg hadde ligget med.

Men hun var ikke alltid like cool.

– Jeg hatet å snakke om sex på ungdomsskolen. Det var det verste jeg visste! roper hun. Det snudde på videregående, da hun ble med en venninnes søster til p3s studio for å snakke i panel – om sex.

Så balla det tilsynelatende på seg.

– Jeg har vokst opp i et hjem hvor kvinnekamp var viktig, sier Fellman.

Etter hvert som hun var mer og mer på radio, fikk hun øynene opp for andre måter å snakke om sex på.

– Lenge følte jeg at å snakke om sex var å snakke om sexy. Det synes jeg fortsatt er van-

Opp på isen: – Hvis jeg faller og skader meg nå, da har dere en sak, da! sier Fellman lattermildt. Det er glatt på taket til NRK.

skelig, så da jeg skjønte at man kan snakke om sex på en litt klønete, rar, morsom måte, synes jeg det var dritgøy, forklarer hun.

Da skjønte hun også hvor «nyyydelig» det er når folk blir flau.

Ikke naken

– Også da du var student?

– Jeg tipper jeg var den mest åpne blant vennene mine på studiet, sier hun.

Hun tror flere ting var tabu da.

– Noen tabuer virker å sitte igjen. Vi har tidligere skrevet om at mange studenter drop- per å sjekke seg etter ubeskyttet sex. Var du god til det?

– Ja! Jeg mener faktisk å huske at jeg sa at

folk burde sjekke seg, men kan hende jeg glorifiserer, sier Fellman lattermildt.

– Jeg var også den som sa til venninnene

mine at vi måtte sole oss toppløse.

Fikk hun motstand, kunne hun hisse seg opp:

– Mennesker må tåle pupper på en strand!

Skammen

– Da jeg studerte kriminologi, husker jeg folk spurte: «Hva blir du da, a?» Man blir

jo ingenting – man blir mer opplyst! Jeg ville ikke byttet det ut med noe. Jeg hadde det så gøy da jeg studerte, møtte så mange folk.

– Hvordan ble du kjent med alle disse folkene?

Tuva Fellman

HVA: Bachelor i kriminologi og videreutdanning i sexologi

NÅR: 2007–2010 og 2015–2017

HVOR: Universitet i Oslo og Universitetet i Agder

– Hehe. Det var noen tradisjoner på det studiet som var helt kokko, blant annet noe vi kalte «skammen», sier hun.

Etter Fellmans minne: 06.00: vors. 10.00: ut på byen. Rundt 15.00: nattmat, så hjem til noen for en times pause. Så gjentas det hele på kveldstid.

– Tanken var at vi skulle kjenne på hvor hardt du blir dømt av å være så full på dagtid. Jeg fikk faktisk ganske mye ut av det, selv om det var noe jævlig rølp ... Men da blir man også godt kjent.

Sexologi i bibelbeltet

Fellman vokste opp på Ellingsrudåsen, gikk på Hartvig Nissen videregående og tok sin første utdanning i samme by. Etter noen år i «Juntafil» ønsket hun seg mer dybdekunnskap. Hun begynte som deltidsstudent på sexologi – i Grimstad.

Her var hun ikke først og fremst for miljøet – det kan virke som om hun satt mer inne på lesesalen, denne gangen.

– Jeg er en selvopptatt person, sier Fellman og humrer.

– Kanskje pratet jeg mer om meg selv enn med folka i Grimstad. Og så studerte jeg mye. Det er så mye gøy med sex, kropp og følelser!

Vi må snakke om anal

Noen tabuer sitter fortsatt godt. Særlig én ting mener Fellman folk må tørre å prate mer om.

– Jeg er overrasket over at vi ikke snakker mer om menn og stimulering av anal! Putt en finger i rompa! Det kommer til å være dødsdelig, sier hun.

Det er ingen nøling i Fellmans oppfordring.

– Jeg synes man skal bruke kroppen for det den er verdt, liksom, bryter hun ut – og føyer til:

– Hvis man vil, da! Det er kjempeviktig. Hvis ikke du er fysen, blir det ikke noe digg uansett.

Ved og kebab

Evergreen er lagt ned, skammens grøftetfyll er fortid. Hun har kjøpt hus.

– Jeg bestilte ved på internett her om dagen, sier en vantro Fellman.

– Da følte jeg meg assa så voksen, så da gikk jeg rett over til kebabsjappa på andre siden av gaten og kjøpte meg kebab til frokost.

En gang student ...

DEBATT

debattredaktør: **Endre Ugelstad Aas**
debatt@universitas.no 901 95 375

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Ugreie fag

I årets første utgave av Treet har landbruksjournalistene spurt et uspesifisert antall studenter om hvilke fag de synes er greie eller ugreie ved NMBU. Mens studentene i Ås er fra seg av begeistring for emner som Ølbrygging og Dyrking av potet, er interessen laber for tungvektene som Exphil og Innføring i statistikk.

– Emna folk synest er greiast, er jamt over fag med mykje praksis og redusert arbeidsmengd, står det altså.

Hva denne praksisen faktisk innebærer, er derimot ikke helt tydelig, men vi går ut fra

at prøvesmaking er et viktig stikkord. Hva så med det åndelige føde? I Exphil, «faget alle må gjennom – og som har enormt høy strykprosent», har man både «vitskaps- og filosofihistorie, samt etikk og vit-skapsfilosofi – noko som kjen-nest irrelevant for dei fleste». At det heller frister med IPA og pommestruer enn Sokrates og Hume, kan jeg godt skjønne. Samtidig er det vanskelig å benekte en viss grad av kausalitet mellom inntaket av hjemmebrygg og den høye strykprosenten.

Etterlignings-syndromet

Bendik Reed Årvik fra studentavisen Studvest er sint. Ikke bare har han måttet lid seg gjennom utallige etterligninger av Herman Flesvigs karakter Ola Halvorsen i NRK-serien «Førstegangstjenesten»:

– «Siter film og tv i tide og (først og fremst) utide-syndromet» [...] brer seg over stadig større delar av befolkninga, og kan i verste fall vere dødeleg, skriver han. Glem Wuhan-viruset, nå er det «ra-ta-ta!» som burde sende den smittede på isolat.

– Norske filmar og seriar verkar òg å ha ei skremmande sterk effekt på dei som lid av dette syndromet, fortsetter Årvik:

– For heilt seriøst: Kva faen er greia med Parterapi? Karakterane i den serien har ein. Jævla. Punchline. På. Kvar.

Vel, herr Årvik, jeg tror dessverre ikke det finnes en vaksine mot trangten til å etterligne tv-karakterene. For øyeblikket er jeg mer redd for sikkerheten til norske komikere.

Utveksling: bedre enn Tinder

Utteksling

Hanna Flood, president i Ansa

Nordmenn har flere hundre års historie med å studere i utlandet. Før var det den eneste måten man kunne ta høyere utdanning på – nå har det blitt et gode mange kan benytte seg av. Heldigvis har det aldri vært enklere å oppleve verden under studiene. Lurer du på hvorfor du bør dra på utveksling? Her er noen av grunnene.

Samtidig som utveksling til mer solrike strøk kan virke positivt på D-vitaminivået og lykkehormoner utskilt i kroppen, kan det også hjelpe på dating. Faktisk har over en million babyer blitt født av Erasmus-par siden 1987, ifølge Erasmus impact study, og over en fjerdedel av deltagerne møtte sin livspartner mens de var på Erasmus-opphold. Dessuten gir det deg nye faglige og kulturelle perspektiver som du kan ta med deg videre i livet. Evnen til å kommunisere og samarbeide på tvers av språk og kulturer er definitivt noe av det beste du tar med deg hjem fra et utvekslingsopphold. I Erasmus impact study sier hele 95 prosent at de har lært å gå bedre overens med mennesker fra andre kulturer. Denne typen *soft skills* gjør deg bedre

Du har verden for dine føtter og Lånekassestøtte i lommen

rustet for et langt liv et arbeidsmarked preget av samarbeid på tvers av landegrenser.

Og ikke bare er internasjonal kompetanse nyttig for enkeltmennesket, men for Norge som land. Kunnskap om andre land, kulturer, styreformer og forretningsmodeller er noe vi trenger når under en halv promille av verdens befolkning bor i landet mot nord. Å ha evnen til å se eget fag og miljø i en global kontekst gir oss mulighet til å hevde oss, til å bli hørt og til å være med på løsningene som krever at kloke hoder fra hele verden setter seg sammen og tenker stort.

Så hvordan kan du være med å bidra til et mer konkurransedyktig Norge? Og gi deg selv en sterkere posisjon på arbeidsmarkedet i samme slengen? Her er det mange veier å gå, men jeg vil driste meg til å si at utveksling er et utmerket første steg. Og heldigvis er det flust av destinasjoner å velge mellom. Dra til Storbritannia og kjenn på stemningen etter brexit, dra til Canada og lær om et av verdens mest multikulturelle land, dra til Japan og lær deg japansk. Møt dine egne fordommer i døren, konfronter dem, vær åpen og nysgjerrig. Du har verden for dine føtter og Lånekassestøtte i lommen.

Slik blir Asheim Oslo-studentenes venn

Politikk

Gard Løken Frøvoll, leder i Velferdstinget i Oslo og Akershus

Som ny forsknings- og høyere utdanningsminister har vi i Velferdstinget i Oslo og Akershus store forventninger til Henrik Asheim. Som en respektert politiker både internt i Høyre og utover partiets rekker håper vi at han vil ha stor tyngde innad i regjeringen. Som tidligere leder av Stortingets finanskomite burde han også være godt skikket for å tilføre sektoren finansieringen den har behov for.

Fra Oslo-studentenes perspektiv er det spesielt tre saker vi håper den nye forsknings- og høyere utdanningsministeren vil prioritere:

I. Tilskudd til rehabilitering av studentboliger: For det første så har vi en utfordring når det gjelder rehabilitering av studentboliger. Oslo har en rekke studentboliger som nærmer seg slutten av levetiden og derfor svært trenger rehabilitering. Som eksempel har man studentboligene på Bjerke, som Studentsamskipnaden SiO måtte selge framfor å rehabilitere, ettersom prisen for rehabilitering ble for høy. Med støtte til rehabilitering kunne man fortsatt hatt studentboligene på Bjerke, og flere studenter kunne hatt et rimelig og trygt alternativ i boligmarkedet. Når vi vet at Oslo kun har studentboliger nok til å huse 13,5 prosent av studentene i byen, viser det

at vi har ingen studentboliger å miste. Vi håper Asheim finner en løsning på problematikken rundt finansiering av rehabilitering for studentboliger.

II. Høyere studiestøtte: For det andre er studiefinansiering en ekstra viktig sak for studentene i Oslo. Studenter generelt har dårlig råd, og Oslos prisnivå gjør det ikke noe enklere for Oslo-studentene. Under tidligere forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø har vi fått til elleve måneder studiestøtte. Nå håper vi at Asheim vil gå enda lengre, og feste studiestøtten til 1,5 ganger grunnbeløpet i folketrygden for å sikre flere studenter en tryggere økonomi.

III. Studenter med barn: Som siste punkt, regjeringen har som mål at flere skal få barn under studietiden. Hvis dette skulle blitt aktuelt, må man legge til rette for det. Velferdstinget ønsker at studenter med barn skal få studiestøtte og forsørgerstipend utbetalt over tolv måneder. Samtidig burde studiestøtten for studenter med barn ligge på to ganger grunnbeløpet. Studenter burde også kunne benytte seg av de permisjonsordningene som i dag er knyttet opp til at man tidligere har jobbet.

Følger Asheim disse tre ønskene fra Oslo-studenten, mener vi han har gjort en god jobb. Vi ønsker den nye statsråden lykke til!

Ukas tweets:

Abid Q. Raja @abidraja
«...and the haters gonna hate, hate, hate, hate, hate Baby, I'm just gonna shake, shake, shake, shake, shake I shake it off, I shake it off»

Selger to billetter til konserten på Voldsløkka, men du har kanskje allerede ordna en «meet & greet»-deal gjennom Kulturdepartementet?

Adrian N. Olsen @nyhammerolsen
Nå har jeg rundet vestlending i Oslo. Tatt i billettkontroll for å kjøpe billett på Skyss og ikke Ruter.forsiden ;)

Kjipt med bot, men greit å vite at det ikke var appen det var problemer med.

OPS Politiet Oslo @oslopolitiops
Alle bilen er nå fjernet fra veibanen.

Fint at dere holder orden i gatene.

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til **debatt@universitas.no**

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Klimaskam i studielånet?

Studiestøtte
Fam Karine Heer Aas, velferds- og likestillingsansvarlig i NSO

Synne Sørkjerd skrev i Universitas lørdag 1. februar at studielånet er høyt nok, og at lavt studielån gir studenter frihet fra klimaskam. Det er ingen tvil om at Sørkjerd har mye rett når det er snakk om klodens fremtid, og at erfaringen studenter får med en stram lommebok, er god å ta med seg videre i livet. Det handler om å kunne prioritere pengene sine på en god måte for å få endene til å møtes.

I **gjennomsnitt** får studenter med fullt studielån utbetalt 11.020 kroner i måneden. Norsk studentorganisasjon (NSO) har som krav at studiestøtten skal økes og knyttes til 1,5 ganger grunnbeløpet i folketrygden. Det tilsvarer i gjennomsnitt en månedlig utbetaling på 13.617 kroner i måneden. Da er vi fortsatt langt unna de 15.000 Sørkjerd bruker som eksempel. Selv med i overkant av 13.000 kroner utbetalt vil studenter gå 2.485 kroner i minus hver måned ifølge NSOs studentbudsjett.

Videre spør Sørkjerd hva en student skal bruke den «svimlende» summen på 15.000 i måneden på. Det er ikke så vanskelig å svare på, spesielt ikke når SSBs leiemarkedsundersøkelse viser at gjennomsnittlig månedlig leie på en fireroms i Oslo og Bærum ligger på 14.100 kroner. En fireroms leilighet har som oftest tre soverom, da blir det

For at vi skal nå klimamålene trenger vi å satse på kunnskap og høyere utdanning, og sørge for at alle som ønsker å tilegne seg kunnskap som kommer samfunnet til gode får anledning til det

en sum på 4700 per person, og det er kun for å leie selve boligen. Andre bokostnader som strøm, varmtvann, internett og så videre kommer i tillegg. I tillegg kommer alle andre faste utgifter som dagligvarer, personlig pleie, mat og drikke, kollektivtransport med mer. Skal det argumenteres for at studiestøtten er høy nok, er det viktig å se på hvordan

studenter faktisk har det også. Hele 38 prosent av studenter rapporterte i Studentenes helse- og trivselsundersøkelse for 2018 at de ville hatt problemer med å klare en uforutsett utgift på 5000 kroner. Uforutsette utgifter kommer, det vil de gjøre for alle. En undersøkelse gjort av Finans Norge i samarbeid med NSO i 2018, viser at nesten tre av ti studenter må ty til kredittkort i hverdagen for å betale for basisutgifter.

Og om ikke det overbeviser deg om at studiestøtten trenger å øke, så har vi i dag to grupper studenter som er svært ulikt stilt: de som har foreldre som har mulighet til å hjelpe i en økonomisk vanskelig situasjon, og de som ikke har det. Mange studenter må jobbe så mye ved siden av studiene at det går utover prestasjonen på studiene. For at vi skal nå klimamålene, trenger vi å satse på kunnskap og høyere utdanning og sørge for at alle som ønsker å tilegne seg kunnskap som kommer samfunnet til gode, får anledning til det. Vi er ikke tjent med å skape et klaseskille i akademien når klimautfordringene krever tidens største dugnad.

Ukas sitat

Jeg anbefaler å ta et utvekslingsopphold i Kina, for å lære seg språk og for å få kulturforståelse. Hvis man ikke får mulighet til å studere der, kan man for eksempel bli skiinstruktør der en vinter eller to

Christian Engh fra Innovasjon Norge forteller studentene ved Norges handelshøyskole hva som skal til for å lykkes i kinesisk næringsliv

Vet du hva du skal gjøre til sommeren?

Sommerjobb
Linn Buhaug Solbakken, rådgiver ved Karrieresenteret

Vet du hva du skal gjøre til sommeren? En sommerjobb er en flott mulighet til å tjene penger, utforske arbeidsområder du er interessert i og ikke minst få relevant erfaring til senere jobbsøking. Nå er tiden inne for å søke årets sommerjobb!

Så hvordan finne sommerjobben? Jobbdatabaser som finn.no og Arbeidsplassen (Nav) er gode steder å starte hvis du ikke vet hva din neste sommerjobb bør være. Vet du allerede hvilke arbeidsgivere som er interessante, kan det være mer effektivt å gå rett til kilden. Sosiale medier og arbeidsgivernes egne hjemmesider er gode kilder

til informasjon om stillinger som kanskje ikke er utlyst andre steder.

Men så var det denne søknaden da. Hva skal man egentlig skrive? Klarer du å skrive om din motivasjon samtidig som du nevner det mest relevante i din bakgrunn og hvorfor du ønsker å søke på akkurat denne stillingen, får du

Vær positiv og legg vekt på det du har, ikke det du mangler

en god ingress som lokker arbeidsgiveren til å lese videre. Så forteller du hvordan du vil bruke din utdanning og erfaring til å løse arbeidsoppgavene i stillingen. Forsøk å vise forbindelsen mellom dine tidligere erfaringer og disse oppgavene – ikke regn med at arbeidsgiveren selv ser relevansen. Vær posi-

tiv og legg vekt på det du har, ikke det du mangler. Til slutt kan du trekke frem noen personlige egenskaper som gjør deg riktig for jobben.

Vil du ha tilbakemelding på søknaden din, kan du booke en time hos Karrieresenteret. Vi har ledige timer hver dag. Karrieresenteret er til for å brukes gjennom hele studietiden, enten du skal søke deltidsjobb i butikk eller interenship i Finansdepartementet. Vi snakker gjerne om hva du kan bruke utdannelsen din til, hvor du kan finne relevante jobber, om du skal velge master eller ikke, og mange andre ting.

Ett siste råd er å ha tålmodighet: Får du ikke den kule sommerjobben første, andre eller tredje studieår – prøv igjen det fjerde. Det kan være at du må ta til takke med en annen sommerjobb først, men at denne gir deg nettopp den erfaringen du trenger for å lande drømmesommerjobben neste år.

ANMELDELSER

anmelderredaktør: **Selma Stormyren Larsen**
anmeldelser@universitas.no 954 51 978

 Utstilling:

Fra høyt der oppe blir alt det samme

Med drone leter Torstein Lund Eik etter mønstre, former og symmetri. Et interessant møte, som man dessverre føler en har sett før.

Regulert

Hvem: **Torstein Lund Eik**
Hva: **Fotoutstilling**
Hvor: **Fotografiens hus**

Vi står overfor et veiskille i hvordan vi skal produsere strømmen vi har gjort oss så avhengige av. I Norge kommer nesten all kraftproduksjon fra vannkraft, en energikilde som er både bærekraftig og fornybar. Men selv ikke bærekraftige metoder er frie for konsekvenser. Torstein Lund Eik er selv fra en av Norges kraftkommuner, og i utstillingen «Regulert» på Fotografiens hus er vannkraft i fokus – og sporene den etterlater i landskapet vårt.

Eik har jobbet med lignende prosjekter tidligere; samspillet mellom menneske og natur er et gjennomgående tema i fotografens arbeid. Naturfotografi kan tidvis oppfattes som kjedelig og forutsigbart. Motiv og budskap er åpenlyst og gir lite rom for tolkning hos den som ser på, og man sitter igjen med følelsen av at bildet umulig kan ha fanget magien i det faktiske øyeblikket. Eik utfordrer denne forutsigbarheten ved å bruke et verktøy som de færreste forbinder med kunstoffotografi.

Droneteknologi har gitt dagens fotografer muligheten til å fange motiver fra et perspektiv som lenge var utilgjengelig. I «Regulert» brukes dronen som fotografisk verktøy for å gjøre kunst av menneskelige spor i naturen. Der fossene bruste og vannet før rant fritt, står det nå igjen tørre elveleier og sår i landskapet.

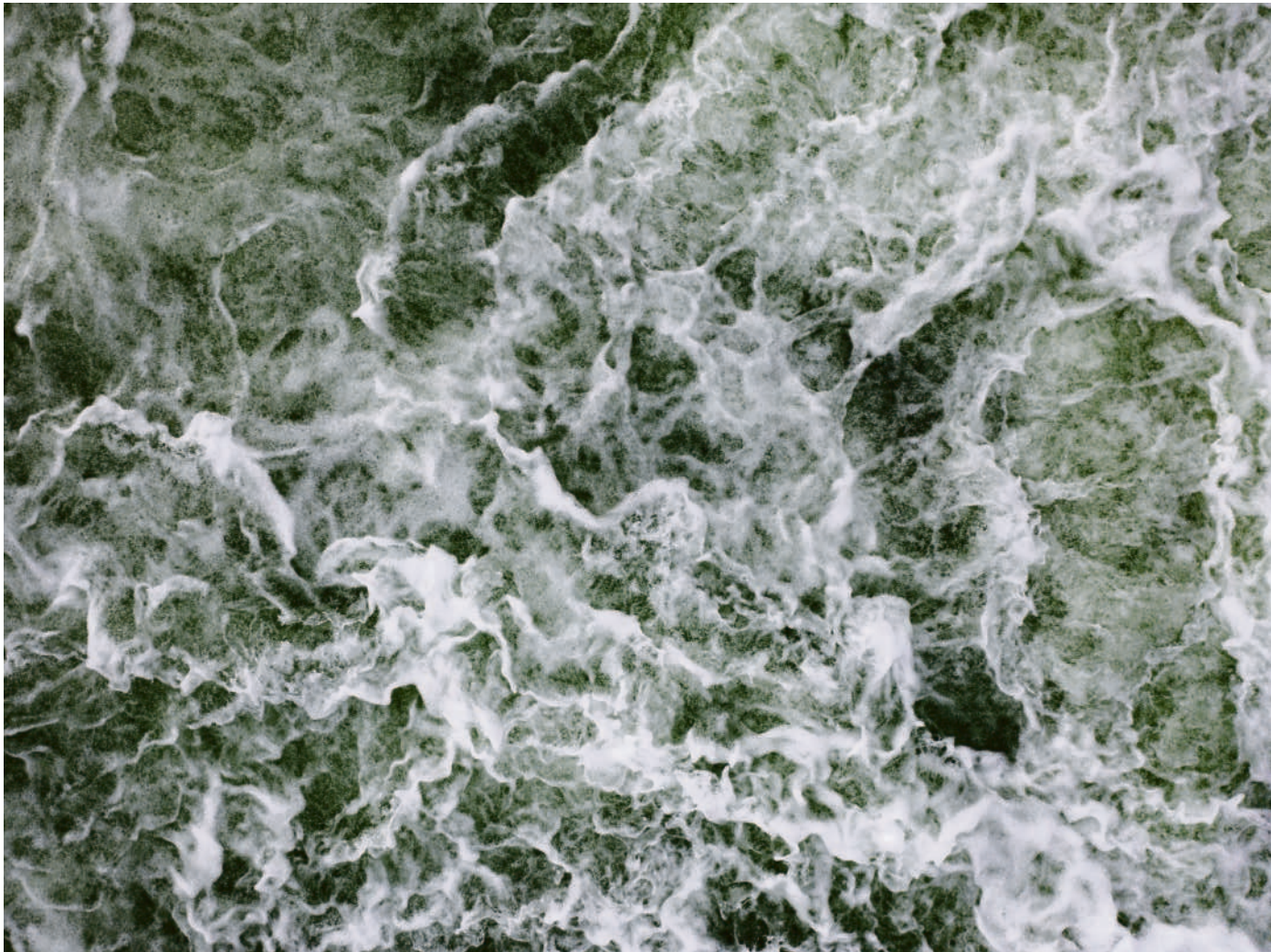

FOTO: TORSTEIN LUNDEIK

Kan det avtrykket også være noe vakkert? Idet man beveger seg inn i utstillingsrommet, kan man ikke la være å legge merke til Eiks tosidige forhold til tematikken. Innledningsvis oppleves stemningen nesten dystopisk. Videre inn i rommet, gjennom et abstrakt, men likevel gjenkjennelig uttrykk, formidler Eik at det også finnes skjønnhet og håp i disse menneskeskapte endringene. Om så en noe ambivalent skjønnhet.

Eiks fotografier er abstrakte og maleriske, og

klarer på mange måter å fange noe sjelelig i naturen – et nesten anatomisk uttrykk i nærbilder av naturens strukturer. Denne gjenkjenneligheten kan like gjerne være et resultat av utstillingens repeterende symmetri, og oppleves som lite interessant i lengden.

«Regulert» er en pen visuell opplevelse knyttet til interessant og viktig tematikk. Kunsten er ment å kommentere og klarer på sin måte å gjøre noe vakkert ut av konsekvensene av vår vold mot naturen. Ideen er god, men det

er vanskelig å gjøre naturfotografi nytenkende og relevant – det skinner gjennom. Overraskende elementer til tross – når det for eksempel er plassert fareskilt fra norske vannkraftverk rundt i rommet, føles det som noe jeg har sett før.

Fride S. Jensen
anmeldelser@universitas.no

 Plate:

Fint og forutsigbart

Inger Nordvik imponerer med en egenprodusert debutplate, men den er best når hun ikke er alene.

Harstadværing Inger Nordvik, nå med base i Berlin, tar fra både kirkemusikk, klassisk, jazz og pop på sitt debutalbum «Time». Fra første sekund er det tydelig at det er Nordviks stemme og pianospill som vil være de bærende elementene. Sammen kan de til tider minne en tanke om Susanne Sundfør på hennes selvtitulerte debutalbum fra 2007. Det er med andre ord et utgangspunkt som lover godt.

Platen går i et behagelig tempo som føles jevnt over det hele. Det høres også ut som innstillingene for opptak og klang for vokal og piano mer eller mindre er satt fra første låt, og forblir slik gjennom hele albumets tre kvarter. På én side får dette låtene til å høre sammen og virke som en gjennomtenkt enhet med musikk. Og ettersom Nordvik både

har skrevet og produsert alt selv, er det nok tilfellet også.

Men denne statiske sounden blir litt mettende i løpet av spilletiden. Det begrenser opplevelsen, og underveis i lyttingen blir jeg en smule rastløs. Når en omsider hører en saksofon dukke opp i «Lost», er det en så velkommen variasjon at det kan sammenlignes med letelsen over å få puste.

Innslagene av andre instrumenter er godt for albumets dynamikk, da pianoet og vokalen går nærmest konstant fra start til slutt. Det skal ikke stå på vokalprestasjoner eller pianospill, for det låter fint, men det er ofte ikke noe mer å si enn nettopp det: Det låter fint. Låtene til Nordvik oppleves mest gjennomført og ferdigutviklet når hun gjestes av ban-

det, som består av trommer og bass.

I «Woman» og «Pink Needles», to av høydepunktene, merker man særlig dette. På fremtidige låter håper jeg Nordvik virkelig omfavner rollen som bandleder, den kler henne utmerket. «Wolves and Sheep» bør også nevnes, hvor det ikke er et band, men et gåsehudfremkallende kor som tar låten opp dit den hører hjemme – fra fint til fantastisk. Det er diskret utført, men med dynamikken tilført blir det ikke bare mulighet for groovy hodenikking, det gir også låtene helt egne liv. For musikken til Inger Nordvik fortjener å leve. Det er det ingen tvil om.

Time

Artist: **Inger Nordvik**
Plateselskap: **Asta Records**
Når: **7. februar 2020**

Tony Norgaard
anmeldelser@universitas.no

Bok:

Enda en roman om å få barn – og den trengs!

Linda Gabrielsens *Entré* vender leserens blikk mot samfunnet som tar barnet imot, med et godt grep om de litterære virkemidlene.

Mens mange av fjorårets romaner tematiserte såkalt «generelle» spørsmål knyttet til valget om å få barn, utforsker Linda Gabrielsen tilværelsen til en forelder med en «unormal» sønn. I *Entré* møter vi en mor og gutten hennes med Downs syndrom. Vi følger de to på en tur til havet. Den etter hvert smertefulle scenen på stranden avveksles av en rekke tilbakeblikk. Disse er kronologisk komponert og lar leseren ta del i fødselen, barnets første levedager på sykehuset og scenen hvor foreldrene blir informert om feilen.

Et gjennomgående spørsmål i *Entré* blir hvor vi, både lesere og samfunn, retter oppmerksomheten når «avviket» melder sin ankomst. Ett av flere elementer som bygger opp under denne problemstillingen, er at moren tar seg i å tenke på John Cage sitt musikkstykke «4.33». Dette består i virkeligheten av fire minutter og 33 sekunder med total stillhet. I romanen kan dermed «4.33» forstås som en slags metafor for samfunnets blikk på sønnen. På samme måte som Cage vil invitere lytterne til å høre på hverandre snarere enn musikken, inviterer *Entré* leseren til å rette søkelyset mot det som er rundt, det «normale» – en kategori med grenser som noen alltid vil havne utenfor.

Som Olaug Nilssens *Tung tids tale*, bidrar *Entré* med et perspektiv på foreldrerollen som tematiserer

Entré

Forfatter: Linda Gabrielsen

Forlag: Gyldendal

samfunnet rundt familien. Gabrielsen fortjener ikke først og fremst skryt for å «sette saken på agendaen» (det er hun ikke den første til å gjøre), men for å løfte tematikken gjennom et litterært språk som inviterer til å stille nye spørsmål. Hun evner å bruke språket til å avspeile den ambivalensen moren eksplisitt uttrykker overfor sønnen: «Jeg stoler på deg. Jeg tror på deg. Jeg forakter deg», gjentar hun stumt, før fortelleren beskriver guttens respons på tilbud om å kjøpe is: «Han putter nesten hele hånden i munnen.» Denne «ikke-normale» handlingen for en femåring er smertefullt konkret, men forblir ukommentert.

I vekslingen mellom indre dialog og ytre beskrivelser av avvik evner Gabrielsen også å legge inn små glimt av en mors kjærlige blikk på sitt barn, som attpåtil kan få en slags universell gyldighet: Før leggetid sovner barnet sittende, nakken bøyd som en perfekt liten leselampe. Slike språklige bilder bidrar til å gjøre den brutale fortellingen til en underfundig og god roman.

Anna Serafima Svendsen Kvam
anmeldelser@universitas.no

Bok:

Rett på koppen

Det er uvisst om Trygve Skaug vil lage poesi eller forretning. Det er uansett sistnevnte som er imponerende.

Låtskriver, vokalist, Instagram-poet – med Cappelen Damms ord er Trygve Skaug intet mindre enn «et fenomen». I samlingen *Ikke slipp* varter fenomenet i kjent stil opp med korte – og noen lange – dikt om kjærlighetens pågangsmot. Et håpløst forelsket jeg taler til et taust, men tydeligvis høyt elskbart du. Er det vakkert, er det skjønt, er det verdig prisbelønt? Tja.

Kjærligheten og lengselen er enkelt bytte for den som ønsker å nå ut til massene med rørende poesi. Kanskje er det derfor Skaug slipper unna med å fylle sidene med dikt som grenser mot banale og intetsigende – ja, som i mange tilfeller også krysser grensen. De er enkle og upretensjose, skal komme fra sjela og treffe bredt. Dessverre blir det ikke nødvendigvis god lyrikk av det. Tvert imot føles det som om store deler av diktsamlingen har blitt skriblet ned som tanker uten mål og mening, for så å stykkes opp og få merkelappen «poesi». Det hele når et utilsiktet komisk øyeblikk på side 17: «Som poet / burde jeg sikkert ty til / en metafor nå / men okei drit i det / jeg elsker deg». Det var dette med «poet», da.

Det er ingen hemmelighet at Skaug sikter mot å reson-

Ikke slipp

Forfatter: Trygve Skaug

Forlag: Cappelen damm

nere hos så mange mottakere som mulig – fyren driver bokstavelig talt poesibutikk med kaffekopper, veggplakater og T-skjorter prydet med fire-fem-linjers-dikt. Og man merker at dikteren må vike for grossisten i *Ikke slipp*. Det er de lengre, mer utfyllende diktene som gjør seg best, når Skaug våger å legge flere byggesteiner oppå hverandre. De får imidlertid ikke plass på en kaffekopp, så leseren må stort sett ta til takke med korte dikt som ikke går noen steder og bygger på underutviklede ideer. Dermed savner man en sammenheng mellom de to permene. Enkelte vil kalle det moderne kunst – jeg heller mot litterær latskap.

Poesien selger likevel som et uvær: Allerede før utgivelsen var førsteopplaget utsolgt. Kanskje nettopp fordi diktene mangler rygggrad og mening, er det enkelt for enhver velvillig leser å plassere seg selv midt i motivene, og dermed oppleve all den lyriske oppvåkning man skulle begjære. Jeg vet ikke om det er en genistrek eller bare et stykke harry håndverk. Uansett er det mulig jeg er for grinete til å sette pris på det.

Aksel Rogstad
anmeldelser@universitas.no

Universitas anbefaler

(følg spillelista på spotify)
Selma Stormyren Larsen, anmelderredaktør

Ola og Silje Huleboer – Love Comes Shining over the Mountain
Dagens horoskop: Ikke bare se etter romantikk i menesker!! Se til ... naturen.

Musti – Meg selv

«Det virker som alle bare babler» :-)

Oskar Nordbø – Loneliness

Dette er bare en veldig fin februarlåt.

Anna Kajander – Sabla Fin

For alle som har en date i kveld?

Kulturkalender uke 7

	15/2	Serendip	12-15/2
All you need: En helaf-ten med Studentorkesteret STRYK og venner	Det er valentinsdagen denne uken. Heller ikke dere som gjemmer dere bak universitets harde fasader, slipper utenom. Men for noen varer den en hel helg! Orkestret byr på et variert program innenfor pop- og rock-sanger «denne valentinshelgen!»!	Er du en jazer? Jazzstudentene på Musikkhøgskolen mekker festival. På programmet: moderne jazztrioer, støymusikk, singer/songwritere og klubbmusikk.	Norges musikkhøgskole og Kulturhuset.
Betongscenen på Chateau Neuf Barn/student: 75 kr Voksen: 150 kr			
Speed date night!	14/2		
Samfunnet Bislet slår et slag for analog dating. Det liker vel du – du som leser papiravis? Uansett, det blir varmt, romantisk, ost og kjeks. Men de sier det altså best selv: «Kjære single; fortvil ikke! VI HAR LØSNINGEN!» Xoxo.		I forrige utgave la vår egen Ellisiv Sunde Myrva ut om Sløtface sitt nye album. Det var visst knall. Det samme blir det under konserten på fredag. Lykke til!	
Samfunnet Bislet ID: 20 år (18 med studentbevis fra høyere utdanning) CC: Gratis Dørene åpner: 20.00		Rockefeller Dørene åpner: 20.00 ID: 18 CC: 225.-	

Maria Jostad, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Ingen vaskeskam

Hvem: SiO-beboere Hva: Fellesvaskeri Hvorfor: Redd kloden

Studentboligbeboere drømmer sikkert om den dagen de har en leilighet på mer enn tjuv kvadrat, med tilhørende vaskemaskin. Den lange ruta du går til fellesvaskeriet en søndagskveld oppleves som tapt tid. Alt du må forberede deg på, det som nærmest er en ekskursjon hver gang du trenger rene truser, gjør kanskje at du mangler dem. Heia deg! Å

beskjære antall vask i uka til det ytterst overlevbare bidrar til å redusere hele Norges forbruk av både strøm og vann. Hadde alle nordmenn vasket klær like sjeldent som deg, hadde kanskje Oslo hatt snø i januar. Neste gang du kjenner på flyskam, kan du trøste deg med at du har gjort ditt.

Sunniva Bjerkaas, journalist i Universitas

Ukas advarsel

La Natt&Dags utelivsguide dø

Hvem: Deg Hva: Dropp Natt&Dags utelivsguide Hvorfor: Du er ikke hipp nok

Kan vi for alvor slutte å hause opp alt som er kombinert cocktailbar/vintage-sjappe/barbersalong/mikrobryggeri/poesiscene/dartklubb/botanisk hage? Jeg er så lei folk med ironisk holdning til alt, poshe antrekk som ikke tåler ølsøl, møbler i teak. Å følge N&Ds utelivsguide er en turné i å føle seg underlegen, ordinær med negativt fortegn og alt for solpudrete (hvorfor er alle så innmari

bleike?!). Gi meg heller en ekte <3folkelig<3 pub med vanlige folk, der det er innafor å gå i jeans fra Lindex, drikke Bulmers og bedrive total, uironisk rølp med «Country Roads» på anlegget. Kri-teriet for en bra kveld er at den starter med pils og slutter med pils. Også i tjuk-keste Oslo! La oss slutte å late som noe annet. La N&Ds utelivsguide dø.

Aksel Rogstad
anmeldelser@universitas.no

Lisbeth tyster ikke

I ukens Universitas kan du lese at Studentsamskipnaden SiO ligger på latsiden når det kommer til å oppdatere postjournalene sine. Selv om det har som mål å «praktisere åpenhet», mener mange at SiO nettopp praktiserer det motsatte. SiOs hemmelighold begynner å bli mistenksomt, men kanskje ikke overraskende ettersom SiO-direktør Lisbeth Dyrberg visstnok skal være veldig hemmelighetsfull på privaten også.

– Hvis man spør henne om hun har hatt en fin helg, for eksempel, kan hun finne på å svare noe

som «kanskje» eller «det er hemmmeelig», sier en hemmelig SiO-ansatt.

Dyrberg blir beskrevet som ekstremt privat, noe som kan føre til frustrasjon blant venner og kollegaer.

– Vi hadde quiz på kontoret en dag, hvor Dyrberg kunne svaret på flere av spørsmålene, men hun nektet å svare og sa at svaret var hemmelig.

Dersom noen på kontoret spør hvor stiftemaskinen er, roper hun alltid «det er hemmelig!».

Universitas har som vanlig ikke lyktes i å komme i kontakt med Dyrberg.

Ukas studentvin

Du vil ikke tro hvilken billig vin vi tester denne uken:

Ukens vin er en relativt billig vin som smaker dyrere enn prisen skulle tilsi. Den dufter digg og friskt av bær. Den er kanskje ikke så fyldig som man skulle ønske, men samtidig så trenger vi jo ikke alltid drikke så himla tung rødvin. Den smaker saftig og lett, med en litt kraftig ettersmak, noe som gir den litt mindre «utblandet husholdningssaft»-vibb. Dette er en vin som helt fint kan drikkes på egen hånd uten mat, og er i den lettere og friskere enden av rødviskalkaen. Etiketten er synlig og fin, så du slipper å lete lenge for å finne den på polet.

Øyvind Halsøy, vinanmelder i Universitas

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Cátulo Tinto Garnacha 2018

Pris: 129,90 kroner

Land: Spania

Alkohol: 14 prosent

Vi spør

–Du skal forsikre penger?

I denne ukens Universitas kan du lese om at mange studenter ikke har ulykkes- og uføreforsikring, og mange vet dessuten ikke om de har noen form for forsikring i det hele tatt. En som imidlertid har masse å forsikre er Herman Lorentz, student ved Handelshøyskolen BI. Han har fått forskudd på arv på flere millioner, og tok derfor en telefon til Tryg Forsikring for å høre hvordan han best kan sikre midlene sine.

[ring, ring]

– Hei, du har kommet til Tryg forsikring.

– Hei, mitt navn er Herman Lorentz. Jeg er student på BI, og trenger litt informasjon om forsikring. Kan du svare på noen spørsmål?

– Gjerne.

– Så bra. Jeg arvet nylig et lass med penger av min far, og ønsker å forsikre disse pengene, samt en del andre eiendeler. Hvordan går jeg frem da?

– Du skal forsikre penger?

– Ja, masse penger.

– Okei. Har du noe forsikring fra før?

– Nei. Men som sagt så vil jeg forsikre arvepengene og andre ting. Hva er forsikringspremien?

– Da snakker vi noe annet enn

det jeg holder på med. Hva slags type ting snakker vi om?

– For eksempel: I «studentboligen» min på Tjuvholmen har jeg en gammel vase fra Ming-dynastiet som jeg vil forsikre. Tilbyr dere vasesforsikring?

– Kan det, ja. Den må bli verdsett. Regner med at den er av ikkeubetydelig verdi?

– Hah! Ja, den er verdt ganske mye, for å si det sånn. Men jeg lurer: Kan jeg kjøpe en av de livbøyene dere har ute på Tjuvholmen her? Jeg har dritlyst til å henge en opp på veggen.

– Ja, godt mulig det. Hvis du vil bli fadder, kan du gjøre det.

– Jeg vil ikke bli fadder. Jeg vil kjøpe en livbøye. Penger er no object her, altså. Som sagt har jeg ar-

vet masse penger.

– Okeeei...?

– Hva med reiseforsikring for butleren min da?

– Ja, vi tilbyr reiseforsikring. Men hvis ikke han er i familie med deg, må han tegne egen forsikring.

– Han heter Alfred og har passet på meg helt siden jeg var et lite barn og falt ned i en brønn da jeg var ung.

– Javeeeeel...

– Vil du vurdere Trygs stilling som hele Norges livbøye?

– Om jeg vil vurdere den? Jeg kan ikke uttale meg om vi er hele Norges livbøye, men den er velkjent fra reklamefilmer og så videre.

– Ja, det vet jeg. Du vil altså ikke vurdere stillingen. Den er grei, vi snallast!

QUIZRIEL QUIZBIN

- 1. Hva heter stormen som nylig har herjet over deler av Norge?
- 2. Frost 2 fikk en Oscarnominasjon for beste originalsang, men hvilken rolle ble igjen fylt av Idina Menzel?
- 3. Mellom hvilke byer går Hovedbanen?
- 4. Hva ligger bak navnet på Oslo-strøket Galgeberg?
- 5. Hvor ligger henholdvis stredene Bering og Bosphoros?
- 6. Hvilken lands navn betyr Sølvlendet?
- 7. Hvilket år er det snakk om? Den forente arabiske republikk opprettes, Det europeiske fellesskap (EF) trer i kraft, den femte republikk vedtas i Frankrike, Broen over Kwai vinner Oscar for beste film, Kate Bush og Prince blir født og

- arbeiderpartipolitiker Oscar Torp dør på 1. mai.
- 8. Hva betyr Al-Jazeera?
- 9. Øyafestivalen er tilbake i august, men når ble festivalen arrangert for første gang?
- 10. Ewan McGregor og Scarlett Johansen fylte hovedrollene i actionfilmen «The Island» fra 2005, men hvilken ekspløsjonsentusiast hadde regien?
- 11. Hva heter metropolområdet som omfatter byene San Francisco, San José og Oakland?
- 12. Hvem grunnla Fransiskanerordenen?
- 13. Hvor mange paver har båret navnet Frans før nåværende pave?
- 14. Og hvilket pavenavn er det mest brukte?

- 15. Fra hvilken orden kommer prestene i filmen «Exorcisten» fra 1973?
- 16. Hvem portretterer Jesus i Martin Scorseses «Jesu siste fristelse» fra 1988?
- 17. Hvilken regissør og manusforfatter står bak «Parasite», filmen som vant Oscar for beste film, beste regi og beste originalmanus?
- 18. Hva heter Premier Leagues eneste sørkoreanske spiller?
- 19. Kun fem spillere har klart å skåre fem mål i én og samme Premier League-kamp. Nevn minst én.
- 20. VM i skiskyting pågår i disse dager, men hvor avholdes det?

av Gabriel Corbin-Arntzen, journalist i Universitas

SVAR/DOM

- 0-4. Exphil på Bali: Du kombinerer chill studie med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.
- 5-9. AST1010 - Astronomi: Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.
- 10-14. Juss: Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps... Syt litt på Jodel.
- 15-20. Honours: WOW! Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men det er kanskje ikke så rart siden du har en egen seksjon i biblioteket?

1. Elsa 2. Elsa 3. Oslo og Eldsvoll 4. Det var stedet for offentlige henrettelser 5. Mellom USA og Russland, og mellom den europeiske og asiatiske delen av Istanbul 6. Ar-gentina 7. 1958 8. Øya 9. 1999 10. Michael Bay 11. (San Francisco) Bay Area 12. Frans av Assisi 13. Ingen 14. Johannes har blitt brukt av 21 paver. Fem mer enn Gregor 15. Jesuittordenen 16. William Defoe 17. Bong Joon-ho 18. Son Hueng-min 19. Jermaine Defoe, Andy Cole, Alan Shearer, Dimitar Berbatov eller Sergio Agüero 20. Antholz i Italia.

Rebus

HINT: Sophie Elise Isachsen. Send løsning universitasdesk@gmail.com
FORRIGE LØSNING: «Svenskene doper seg.» Det klarte Uglebos Tapre Travere, Studiekonsulentene på ILOS, BB.